

NOWY DZIENNIK

Adres red. Administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7
 Telefon 19. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 3689.
 Kasa pocztowa PKC w Krakowie 400.630.

Wszelkie korespondencje należy nadsyłać wprost do Administracji.
 Korespondencje przesłane redakcji nie będą uwzględnione.
 Rekopisów redakcja nie zwraca. Za miseraty redakcja nie odpowiada.
 Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12 do 1 w południe.

Cena numeru

25

groszy

Prenumerata: w Krakowie i prowincji mies. Zł. 6'00 kwart. Zł. 18'00
 w Krakowie z odnośz. do domu " " " " 6'20 " " 18'60
 Na prowincji z przesyłką poczt. " " " " 6'60 " " 19'80
 Zagranicą z przesyłką pocztową " " " " 10'00 " " 30'00
 Ogłoszenia: Drobne ogłoszenia za słowo Zł. 0'20, wiersz milimetr.
 I-szp. Zł. 0'25, nadesłane Zł. 0'75, wiersz milim. I-szp. w tekście
 Zł. 1'—, wiersz milim. I-szp. na I-ej stronie Zł. 1'25, gratulacje
 Zł. 12'50. Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%.

W dzisiejszym numerze

początek powieści **MAKSA BRODA**

pt. „Zaczarowany kraj miłości”

„Głosowi Narodu” dla pamięci

Krakowski organ Chadeccji w piątkowym numerze usiłuje w artykule „Falszywa gra Żydów” dowieść, że niżej podpisany pisze co innego w prasie, wydawanej w języku żydowskim, a co innego — w języku polskim. W języku żydowskim mam podobno pisać, że Żydom jest w Polsce dobrze, zaś w polskim — że źle. „Dla swoich — musicie przyznać, że nie jest tak źle, jak się to czasem mówi”, t. zn. pisze się prawdę(?), „dla obcych zaś, więc dla polskiego społeczeństwa i zagranicy mówi się: — Jesteście zmiążdżeni”, ażeby... sterczyć na Rząd. Tak dowodzi pan W. Z. z „Głosu Narodu”.

„Nowy Dziennik” w przeglądzie prasy dostatecznie już wykazał całą kłamliwość i obłudę tego artykułu, polegającą na wychwytywaniu cytatu i to tylko z jednej części jednego artykułu. Trudno ostatecznie oczekiwać czegoś innego od pisma chrześcijańsko-demokratycznego, które właśnie dlatego nie wspólnego ani z chrześcijaństwem ani z demokracją mieć nie może. Bo przecież etyka chrześcijańska (zapóżyczając to zresztą z żydowskiej) zakazuje kłamać i nienawidzić, demokracja zaś nakazuje szanować i prawa mniejszości. A z czegoż żyłaby „Chrześcijańska-Demokracja” — zwłaszcza jej prasa — gdyby zaczęła stosować w życie te kanony?

Gdyby p. W. Z. zadał sobie trochę trudu i przeczytał mój żydowski artykuł „Nowy kurs” z „Hajnta” — chociażby ustęp przełożony w „Nowym Dzienniku” — przekonałby się łatwo, że treść obu artykułów jest identyczna. Mianowicie, w żydowskim artykule twierdzę, że się właściwie w stosunku do Żydów nie w Polsce nie zmieniło; zainicjowano rzekomy „nowy kurs”, ale tylko w propagandzie zagranicznej; kurs ten polega na tym, że wprowadza się opinię zagraniczną planowo w błąd co do istotnego oplakanego położenia Żydów w Polsce, natomiast w kraju, dla „wewnętrznego użytku” (słowa mojego artykułu) uprawia się po dawnemu względem Żydów politykę eksterminacyjną. Nie mogąc jednak być nielojalnym, muszę przyznać, że stosunek do Żydów — nie Rządu, lecz społeczeństwa polskiego — poprawił się od czasów, gdy przestali rządzić panowie z „Głosu Narodu”; z tego jednak bynajmniej nie wynika, ażeby było dobrze. Pomiędzy „bardzo źle”, a „źle” jest przecież różnica. — to jednak nie sprawia, ażeby „źle” znaczyło tyle samo co „dobrze”. Ja właśnie czynię w owym artykule zarzut Rządowi z tego, że gdy — odsunawszy od wpływów na masy ludowe polskie panów z „Głosu Narodu” i im podobnych — mógł się w ciągu 3—4 miesięcy przyczynić do pewnej, i to znacznej, poprawy stosunków, to

obecnie sam w sprawie żydowskiej wpadł w niewolę ideologii antysemitkiej „chrześcijan” z Chadeccji i Endecji i dopuszcza do ponownego pogarszania się stosunków, mimo, że p. Minister Zaleski coś zgola innego opowiada za granicą.

Taką była treść artykułu. Jak świadczą jednak wywody pana W. Z., najbardziej go boli, że ja odróżniam Rząd Polski od Narodu Polskiego i gdy pierwszemu czynię zarzuty, o drugim piszę, że jest w gruncie rzeczy dobrym i sympatycznym. Trudno, cóż począć?... może się to panom z „Głosu Narodu” nie podobać, ale ja mimo to naród polski zawsze lubięm, zawsze go uważałem, uważam i — mam nadzieję — uważać będę za dobry i sympatyczny. Wszakże ja w zupełności pojmuję „Głos Narodu”. Jeszcze Arystoteles powiedział, że ludzie wyobrażają sobie bogów w postaci ludzi, tak jak zapewne konie — w postaci koni, osły — w postaci osłów, bowiem każdy sądzi według własnego podobieństwa. Pojmuję więc, że panowie z „Głosu Narodu” nie mogą się ze mną zgodzić, iż naród polski jest dobry i sympatyczny: to tak odbiega daleko od ich własnej fizjognomji! Ja się jednak pocieszam tem, że chadeccy i im podobni stanowią tylko cząstkę, i to niewielką, narodu polskiego, i mimo wszystko, swojego dobrego zdania o tym narodzie i mego sentymentu dla niego nie zmienię. Niech mnie za to „Głos Narodu” ukamionuje...

Ale co już zupełnie śmieszny w artykule pana W. Z. — to jego kompletna ignorancja w dziedzinie wpływów i roli prasy żydowskiej a polskiej. Tu pozwolę sobie pouczyć trochę pana W. Z. i jego kolegów z „Głosu Narodu”. Otóż, podczas gdy prasy polskiej — zwłaszcza typu „Głosu Narodu” — za granicą nikt prawie nie czyta i o tem, co w niej drukowano, opinia zagraniczna dowiaduje się tylko ze specjalnych, ad hoc spreparowanych i sterylizowanych odpowiednio komunikatów, rozsyłanych przez M.S.Z., prasa żydowska rozchodzi się po całym świecie. „Hajnta” czytują w oryginale i w Ameryce, i w Anglii, na Cejlonie i w Transwaalu, a filię swoją posiada w Paryżu. I to jest całe szczęście Polski, gdyż gdyby zagranica mogła czytać w oryginale „Głos Narodu” i pokrewne mu organy — zwłaszcza pomorskie i poznańskie — to cała ekwilibrystyka dyplomatyczna panów ministrów spraw zagranicznych by nie poinogła i zaczęłyby znowu zjeżdżać do nas z zagranicy komisje celem zbadania położenia Żydów. Jeżeliby więc tedy prawdą było, że ja w swoim żydowskim artykule wychwalałem położenie Żydów w Polsce, a w polskim — ganiłem, to stąd mógłby być tylko jeden wniosek: że ja umyślnie ukrywałem przed opinią zagraniczną, smutną prawdę o złym położeniu Żydów w Polsce, natomiast zwracałem na ten fakt uwagę naszego Rządu i opinii krajowej. Ale tak nie jest jednak, bowiem ja w obu artykułach piszę jedną i tę samą szczerą a smutną prawdę, nie licząc się bynajmniej z tem, kto co powie na to, — gdyż kłamać nie chcę, bo nie należę do... Chadeccji. **A. Hartglas**

7 lutego podpisanie

Narazie podpisze Polska i Rumunja.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 4 2 (Sin) Jak się dowiadujemy rząd polski zawiadomił dzisiaj urzędowo Litwinów, iż zamierza wraz z Rumunją podpisać

w dniu 7 bm. t. zw. pakt moskiewski. Co się tyczy podpisania paktu przez Łotwę i Estonję zachodzi chwilowo zwłoka natury formalnej

Trocki w Konstantynopolu

Wiedeń, 4. 2. PAT. „Die Stunde” donosi z Konstantynopola, że wczoraj przybył tam Trocki wraz z żoną i synem pod ostrą kontrolą rosyjskiej policji tajnej. Po opuszczeniu okrętu wystosował Trocki do rządu angielskiego telegram z prośbą o udzielenie mu pozwolenia pobytu.

Pożar w pałacu prezydenta Masaryka

Praga 4 2 PAT. W rezydencji prezydenta Republiki wybuchł pożar, który zniszczył część gmachu.

Miss Polonia w Paryżu Entuzjastyczne przyjęcie.

Paryż 4 2 PAT. Przybyła tu p. Kostakówna, Miss Polonia, w towarzystwie dyrektorowej Huzarskiej. Na dworcu powitali miss Polonję przedstawiciele prasy oraz rozentuzjastmowane rzesze publiczności. Jutro Miss Polonia będzie obecna na balu w Operze, oraz przedstawioną zostanie Prezydentowi Republiki. Publiczność okazuje Miss Polonji żywe zainteresowanie. Dzienniki podały jej podobiznę, zaopatrując ją bardzo sympatycznymi komentarzami.

„Najpowszechniejście „Nowy Dziennik”

Dalsza dyskusja budżetowa w Sejmie

(Telefoniem od naszego korespondenta)

„Obawy“ pos. Ciszewskiego

Warszawa, 4. 2. (Sm) Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu kontynuowano dyskusję nad budżetem ministerstwa pracy. Po zakończeniu tej dyskusji przystąpiono do dalszej debaty nad budżetem nin. spraw wewnętrznych. Pierwszy zabrał głos poseł Ciszewski (Ch. D.), który skarży się, że w ostatnich latach rząd nadał obywatelstwo licznym rzeszom Żydów przybyłym z Rosji. Według ustawy, obywatelstwo należy nadawać tylko osobom pochodzenia polskiego, względnie takim, które mieszkają w Polsce przed wojną. Mowca „jest w obawie“, że Polska w ten sposób zostanie jeszcze bardziej zażydzona i domaga się rewizji nadania obywatelstwa i ewentualnego ich cofnięcia.

Nowa Zelandja jako wzór

Posłanka Waśniewska (BB) domaga się dotacji na walkę z doborom rasy, poczem omawia działalność policji kobiecej w walce z nierządkiem i handlem żywym towarem. Stwierdza ona konieczność zwiększenia etatu tej policji i wyraża nadzieję, że z czasem dojdziemy może do tych wyników, które osiągnęła Nowa Zelandja, gdzie handel żywym towarem jest nieznanym.

Dialog posła Bittnera z min. Składkowskim

Poseł Sobolewski (BB) odpowiada na wywody posła Rataja. Następnie przemawia poseł Bittner (kom.), który ostro krytykuje rząd. Mowa oświadcza m. in.: Robotnik, którego jedynym przestępstwem było to, że był podejrzany o komunizm został zamordowany przez defenzywę, a rząd wydaje o tem komunikaty, że on próbował uciekać.

W tem miejscu przerywa mowcy min. Składkowski, który oświadcza: Policja nie bije, lecz strzela i będzie strzelać, gdy komunista będzie występował przeciwko całości państwa (oklaski na ławach BB).

Pos. Bittner: Dziękuję p. ministrowi za szczerość w stosunku do robotników.

Min. Składkowski: To nie robotnicy, lecz komuniści!

W dalszym ciągu swego przemówienia pos. Bittner wypowiada zdanie: Polityka ministra objawia się także w stosunku do podbitych narodów.

Wicemarszałek Czetwertyński przywołuje mowcę do porządku za wyrażenie „podbite narody“.

Sprawy ukraińskie

Następnie przemawia poseł Sapieha (BB), a potem pos. Jaruzelski (BB), który ostro polemizuje z Ukraińcami i kończy: Zapowiadamy jednak, że od dziś nie będziemy w defenzywie, lecz przechodzimy do ofensywy.

Pos. Celewicz (Kl. ukr.) krytykuje działalność min. spraw wewnętrznych. Mowca kończy oświadczeniem, że siły narodu ukraińskiego, jego energia tak wzrasta, iż wobec niej przedzi, czy później, cała potęga mocarstwowa Polski okaże się bezsilna. Słowa te wywołują wrzawę. Wicemarszałek Czetwertyński przywołuje mowcę do porządku.

Prezes Byrka przeciwko referentowi Sanojcy...

Na posiedzeniu popołudniowym zaszedł niebawem w dziejach parlamentaryzmu, a bardzo dla naszych stosunków charakterystyczny wypadek.

Na początku posiedzenia zabiera głos przewodniczący komisji budżetowej poseł Byrka, który stwierdza, że rozdane posłom sprawozdanie o budżecie ministerstwa reform rolnych nie odzwierciedla stanowiska większości komisji budżetowej. Sprawozdanie to przez swój ton polemiczny nosi charakter wybitnie agitacyjny. Mowca stwierdza, że sprawozdanie to nie było mu przedłożone jako przewodniczącemu komisji, podpis jego umieszczono tam bez jego wiedzy. Wogóle — oświadcza poseł Byrka — sprawozdanie to polega na nieporozumieniu, gdyż referent był tylko bardzo krótko obecny na posiedzeniu komisji. Ponieważ sprawozdanie to zawiera ponadto szereg błędów, kłóty o charakterze agitacyjnym. Proszę marszałka, aby rozważył, czy nie należałoby sprawozdanie to wycofać z obiegu.

Powyższe oświadczenie przewodniczącego komisji budżetowej wywołuje na sali olbrzymie wrażenie. Wiadomo bowiem, że owym referentem, który nadużył zaufania większości komisji jest

nie kto inny jak poseł Sanojca, nie tylko kolega klubowy posła Byrki, ale wiceprezes założonego w ostatnich dniach Zjednoczenia włościańskiego w klubie B B, do którego należy i poseł Byrka. Fakt zdezawuowania członka B B przez drugiego członka tego klubu i to w sposób dość drastyczny, jest jeszcze jednym dowodem rozbicia stronnictwa rządowego. Nie ulega wątpliwości, że oświadczenie posła Byrki wywołane zostało interwencją sfer ziemiańskich klubu B. B., które oczywiście nie mogło przypaść do smaku władzom. Rozdanie posła Sanojcy, gdzie m. in. czyta my: Ziemianie starym obyczajem patrzą na zagadnienie reformy rolnej, wyżej stawiając swe ławarki nad dobro publiczne, nad przyszłość narodu. Skoro trwoga minęła nie myślą już o reformie rolnej. Sprawozdanie posła Sanojcy domaga się w ostatecznej konkluzji szybkiego wprowadzenia w życie reformy rolnej.

W odpowiedzi na oświadczenie posła Byrki oświadcza urzędujący wicemarszałek Woźnicki, że przyjdzie Sejmu weźmie sprawę pod rozwagę.

Poseł Walcowski (BB) w krótkim oświadczeniu polemizuje z posłem Chrukiem oświadcza, że za czasów rosyjskich był Chrukiem jednym z najzagrożalszych rasyfikatorów, jako nauczyciel gimnazjalny w Warszawie.

Z kolei wywiązuje się dłuższa polemika pomiędzy dwoma posłami z Górnego Śląska: posłem Grzesikiem (BB) i posłem Tempką z grupy Korfatego. Ostro dyskusja między obu ślązakami toczy się na ławach lokalnych.

Min. Składkowski żąda funduszu dyspozycyjnego

Następnie zabiera głos minister spraw wewnątrz

CHOROBY ZALEŻNE OD ZAPARCIA. Cały serięg zaburzeń, jak bóle głowy, niekiedy prawie ciągłe, utrata łaknienia, wstręt do jedzenia, bezsenność, niezdolność do pracy, rozdrażnienie ogólne, obłożony język, wzdęcie brzucha, cuchnący oddech itd., które często uzależniamy od różnych chorób, mają swoje źródło w zaparciu; wystarczy usunąć to ostatnie, aby ustąpiły wszelkie dolegliwości. W tym celu należy przyjąć 1 lub 2 pigułki Cascarine Leprieux wieczorem, podczas jedzenia. Sprzedaż we wszystkich aptekach. 1386

nym generał Składkowski, który w dłuższym przemówieniu odpowiada na zarzuty podniesione przez opozycję. W szczególności minister ostro polemizuje z mowcami z ramienia PPS Żuławskim i Pragerem. Pod adresem tego ostatniego oświadcza, iż nie chce wymagać od niego (Pragera), by poziom przemówień był wyższy od poziomu jego myślenia.

Minister zaprzecza dalej, jakoby istniały stacje podsłuchowe. Zostały one zniesione kilka miesięcy po przewrocie majowym.

Minister zatrzymuje się dłużej nad działalnością komunistów polskich stwierdzając, że wydatki na agitację komunistyczną w Polsce stale wzrastają. Agitatorzy pobierają do 700 zł. miesięcznie nie licząc kosztów przejazdów itp. Ogółem koszty agitacji komunistycznej wynoszą 15 milionów rocznie. W tych warunkach — oświadcza minister — fundusz dyspozycyjny jest konieczny. Jeśli nie macie panowie do mnie zaufania, możecie postawić wniosek o wyrażenie mi votum nieufności. Ale fundusz dyspozycyjny musicie mi dać, bo bez niego nie mogę się obejść.

Poseł Prager zabiera głos w sprawie osobistej, poczem dyskusję nad budżetem min. spraw wewnętrznych ukończono.

Z kolei przystąpiono do dyskusji nad budżetem min. przemysłu i handlu. Po referacie posła Zaranckiego (B. B.) zabiera głos poseł Wiślicki (B. B.).

W chwili, gdy telefonuję (godz. 7-ma wieczór) przemawia poseł Wiślicki. (Dok. na str. 10 tej)

Dziś rozpoczynają się międzynarodowe zawody narciarskie w Zakopanem

Ostatnie przygotowania do biegu 50-kilometrowego

Zakopane, 4. 2. PAT. W poniedziałek od samego rana zaczęto wytyczać trasę biegu na 50 km., który odbędzie się jutro we wtorek, jako rozpoczęcie międzynarodowych zawodów narciarskich. W pracy tej biorą ogromny udział oddziały wojskowe. Start znajduje się na Wilczniku. Stąd idzie trasa do Kościelisk, przecinając szosę, dalej wzdłuż szosy do wsi Witowa, przed samą wsią skręca trasa na pasmo Gubałówki, idzie wierzchami do wsi Zubsulhe, do Poronina, Murza-Sihla, dochodzi do szosy w kierunku Morskiego Oka, skąd wzdłuż szosy idzie do Jaszczurówki, Bystrego i wreszcie do mety na Wilczniku. Trasa zaopatrzona jest w 6 punktów telefonicznych, a to: na 7mym, (3-ty), 20-tym, 28-mym, 36.5, 42-gim, na Bystrem. Punkt odżywczy dla mniejszego posiłku znajduje się na 28. kilometrze, punkt odżywczy silnie zaopatrzonej na 36,6 kilometrze. Najmniejszy punkt trasy znajduje się na poziomie 725 m. najwyższy na 1.180 m. Największy podbieg prowadzi na Gubałówkę od 775 m do 1.180 m.

Otwarcie wystawy przemysłu artystycznego

Zakopane, 4. 2. PAT. Dziś nastąpiło otwarcie

Głodówka więźniów politycznych w Kownie

Berlin, 4 2 PAT. Komunistyczna „Rote Fahne“ donosi z Kowna, że głodówka 150 więźniów politycznych trwa już od dni siedmiu. Przed bramą więzienia przyszło, według informacji dziennika do burzliwych demonstracji antyrządowych. Policja rozpedziła demonstrantów i przedsięwzięła liczne aresztowania.

Pułk. Lawrence wrócił do Anglii

Londyn, 4 2 PAT. Oslawiony pułkownik Law-

wystawy przemysłu artystycznego w Szkole Przemysłu Drzewnego w Zakopanem. Wystawa, zorganizowana przez Związek Pracy Obywatelskiej Kobiet w Warszawie, ma na celu propagandę przemysłu artystycznego, podczas międzynarodowych zawodów narciarskich, które do Zakopanego ściągną tysiące przyjezdnych z całej Polski i z zagranicy. Otwarcia wystawy dokonała Pani Prezydentowa Mościcka, którą oprócz panów komitetowych oczekiwali: Starosta nowotarski Skalecki, burmistrz Zakopanego i jego zastępca, prezes PZN-u płk. Bobkowski oraz prezes Międzynarodowej Federacji Narciarskiej FIS szwedzki pułkownik Holmquist. Pani Prezydentowa zwiedziła bursę szkoły, żywo interesując się dołą jej wychowanków.

Przyjazd ministra Switalskiego

Zakopane, 4. 2. PAT. Wczoraj przybył do Zakopanego minister oświaty p. Switalski, Pan min. zwiedził w ciągu dnia dzisiejszego szkołę powszechną w Zakopanem, w towarzystwie burmistrza Wąnickiego i inspektora szkolnego powiatu nowotarskiego, stwierdzając fatalny stan budynku szkolnego.

rence, który zorganizował podczas wojny światowej powstanie Arabów przeciwko Turkom, przybył dzisiaj na okręcie do portu Plymouth. Pułk. Lawrence przybył do Anglii pod fałszywym nazwiskiem.

Mrozy w Czechosłowacji

Praga 4 3 PAT. W dniu wczorajszym mroź. osiągnął nienotowaną jeszcze nigdy dotychczas w Czechosłowacji wysokość. W Pradze termometr wskazywał 27 st. poniżej zera.

Chaos w organizacji sionistycznej b. Kongresówki

Publicyści bundowskiej „Folkscajtung” i agudowskiego „Juła” zacierają z radości ręce. Naderżają się bowiem nielada sposobność mogą do syta napawać się niezwykłym widokiem bezprzykładnej walki, rozdarcia i chaosu w Organizacji sionistycznej b. Kongresówki i smuć ironią przepojone refleksje na temat „zwąbłości” szeregów sionistycznych Sjonistów w b. Kongresówce stworzyli osobliwe widowisko, aniszczyli wskutek ciągłych swarów i walk organizację, nadwerzęli autorytet kierowniczych instancji, dopuścili do rozprężenia dyscypliny i doprowadzili całą pracę sionistyczną na swym terenie do upadku. Obecny stan tamtejszej organizacji przedstawia obraz całkowitego chaosu, gmatwaniny, z której wyjście jest istotnie trudne. Postronny obserwator, nie rozumiejący wszystkich aż nadto subtelnych i „zasadniczych” różnic poglądów, musi, patrząc na niezwykle metody walki stosowane w Warszawie, dojść do wniosku, że chyba nie chodzi tu o członków jednej organizacji, lecz o wrogie sobie partje, obce ideologie, nie mające żadnych punktów stycznych. Ciągłe walki, zanik poczucia dyscypliny, konflikty i kłótnie, wypełniające całe życie organizacyjne w b. Kongresówce, doprowadziły do chaosu, do niewybrednych środków wzajemnej walki i do — objawów radości naszych wrogów. Trzeba z otwartością, ale i z uczuciem smutku stwierdzić, że najostrejsza krytyka wobec sjonistów b. Kongresówki jest niestety uzasadniona. Zdaje się, że kierownicy tamtejszej organizacji zapomnieli o wspólnym celu, a pamiętają wyłącznie o dzielących ich różnicach, — różnicach, które są wyłącznie natury taktycznej, a nie zasadniczej — i walczą ze sobą, jak dwa wrogie obozy. Pamflety, oszczerstwa, zarzuty, wzajemne publiczne oskarżenia, polemiki na łamach prasy — oto środki walki używane przez sjonistów warszawskich.

Oczywiście istnieje wiele przyczyn, które doprowadziły do obecnej niezmiernie smutnej sytuacji. Są to częściowo przyczyny ogólnosionistyczne, a częściowo polityczno-lokalne. Ale jakkolwiek one są, nie uzasadniają w niczem doprowadzenia organizacji tamtejszej do jej obecnego stanu. „Al Hamiszar” ma smutną zasługę rozpoczęcia walki i rozdarcia organizacji sionistycznej, przez kontynuowanie swej bezwzględnej opozycji wobec Jewish Agency. Może nigdy nie było bardziej nielogicznego powodu do walki, jak w sprawie Jewish Agency. J. A. jest w chwili obecnej kwestią przesadzoną. Tylko fanatyczni doktrynerzy mogą jeszcze

podejmować walkę przeciwko utworzeniu Jewish Agency w chwili, kiedy druzgocąca większość Komitetu wykonawczego przy udziale całej lewicy, poparła koncepcję rozszerzonej Jewish Agency. Poseł Grünbaum, pragnący walczyć do ostatka przeciwko tej koncepcji, mógł wszak zorganizować sjonistów polskich, stworzyć własną silną grupę, wzmocnić organizację sionistyczną i w ten sposób zmniejszyć niebezpieczeństwo, jakie jego zdaniem tkwi w rozszerzeniu Jewish Agency. To byłoby czyn twórczy, godny konsekwentnego opozycjonisty. Ale przestrzegać przed niebezpieczeństwem rozszerzonej Jewish Agency, a równocześnie doprowadzać przez secesję z rady partyjnej i przez zapowiedzi rozłamu do osłabienia organizacji — jest nawet z punktu widzenia opozycji działaniem destruktywnym. Uczyniono atoli ten nielogiczny krok, a za nim przyszły dalsze, godne pierwszego. Nagle rozpoczęła się akcja przeciwko kierownictwu sionistycznemu w b. Kongresówce, nagle ujawniono inercję, brak programu, zaniedbanie w pracy C. K. warszawskiego. I rozpoczęła się akcja „sanacyjna”.

Powstało „Zjednoczenie niezależnych sjonistów” które postawiło sobie za cel uzdrowić tamtejszą organizację. Cel bardzo pożyteczny, ale czy droga do tego celu musi wieść koniecznie przez podrywanie autorytetu jedynie legalnie wybranego kierownictwa — Komitetu Centralnego? Nowe zjednoczenie zwalcza i krytykuje bezwzględnie K. C. na łamach prasy, podrywając jego autorytet i znaczenie. Narazie jest to jedyny czyn zjednoczenia niezawisłych sjonistów.

Zwiększył się więc jeszcze chaos, zaostrzyły się stosunki, pogłębia się przepaść, a wyjście z sytuacji staje się coraz trudniejsze. A przytem walka pomiędzy różnymi grupami, nie odznaczająca się w b. Kongresówce nigdy głębią ideologiczną, zatraciła obecnie resztki ideologii. Środki jej stają się coraz niższe, przyziemniejsze i muszą budzić niechęć — żeby nie użyć dosadniejszego słowa.

W takich warunkach ma się odbyć wkrótce zjazd sjonistów. Jeśli w najbliższym czasie nie nastąpi zasadnicza zmiana tych stosunków, to zjazd będzie przedstawiał znowu niezwykle widowisko ku uciesze naszych wrogów.

Istnieje pogląd, że obecna walka, odbywająca się w łonie organizacji sionistycznej stanowi oddźwięk różnic poglądów, panujących w sprawach taktyki politycznej na terenie parlamentarnym. W związku z tym poglądem, słusznie

twierdzi wileńska „Di Cajt”, że czysto taktyczne zagadnienia przybrały charakter zasadniczy i zaostrzyły stosunki między poszczególnymi ugrupowaniami sionistycznymi. A prasa warszawska została wciągnięta do tej walki i współdziałała w jej zaostrzeniu.

Ale jakkolwiek są przyczyny terażniejszej sytuacji, nakazem chwili obecnej z punktu widzenia sionistycznego jest konsolidacja ruchu sionistycznego w Polsce, usunięcie z niej czynników stojących na przeszkodzie tej konsolidacji, zaprzestanie walk wzajemnych i rozpoczęcie normalnej pracy odbudową organizacji sionistycznej Kongresówki. Oby narady, które w sprawie unifikacji i konsolidacji sjonizmu polskiego odbędą się w Londynie z przywódcami sjonistów polskich, doprowadziły jaknajrychlej do pozytywnego rezultatu. (R.)

RZECZY CIEKAWÉ

NAJORYGINALNIEJSZY NA ŚWIECIE SZPI TAL otwarty został niedawno w mieście Cleveland, w Stanach Zjednoczonych. Szpital ten przeznaczony jest specjalnie dla chorych na cukrzycę, reumatyzm i artretyzm i mieści się w budynku w kształcie wielkiej kuli stalowej, zaopatrzonej w ale okrągła otwory zamiast okien. Konstrukcja tego oryginalnego budynku oparta jest całkowicie na konstrukcji łodzi podwodnych. Cały budynek wypełniony będzie ściśnionem powietrzem, drzwi zaś i okna są tak urządzone, że powietrze ściśnione nie może się z budynku ulatniać. Całe to urządzenie dostosowane jest do nowej metody leczenia cukrzycy, reumatyzmu i artretyzmu przy pomocy ściśnionego powietrza, która daje zadziwiające rezultaty. Obok szpitala-kuli znajdują się inne pawilony szpitalne, w których chorzy są stopniowo przyzwyczajani do przebywania w ściśnionem powietrzu.

WYSOKIE OBCASY U OBUWIA KOBIECEGO, zaprowadziła po raz pierwszy na dworzec Henryka II, króla Francji, Katarzyna de Medici w r. 1567. Moda ta przebrwała więc trzysta sześćdziesiąt lat i trzeba było dopiero wielkiej wojny, szeregu rewolucyj i wstrząsów społecznych, by kobiety doszły do przekonania, że wysoki obcas u obuwia jest niczem innym jak pozostałością średniowiecza, która za cenę wątpliwej zresztą elegancji wywiera bardzo ujemny wpływ na zdrowie.

TEATR ŻYDOWSKI W KRAKOWIE.

„Golem” H. Leiwika

Reżyserja i inscenizacja Marka Arnszteina.

Dzielo to zrodziła rozpacz. Wojna była ogólnym tłem, na którym pogromy wyhaftowały swe arabski. Oszalałe z rozpacz serca poety zabiega nam drogę, odcina wszelką ucieczkę, odbiera wszelką nadzieję.

Legenda stała się odskocznią dla tej rozpacz, archaizowaną jej formą, jedyną możliwą próbą jej wypowiedzi, jej ujęcia w artystyczne kształty.

Żadne inne dzielo europejskie z czasów wojny nie ma tej głębi, nie oddycha takim szaleństwem.

„Ogień” Barbussa’a, to tylko jeden odcinek ludzkiej niedoli, ale „Golem” nosi na swym czole pręgi nahańsk, które świstały około naszych uszu, wyraża ponad straszliwy odcinek żydowskiej niedoli, a swą ikającą modlitwą o wyzwolenie całą obejmuje ludzkość.

Znowu do głosu dochodzi stara, tylekrotnie stwierdzona prawda, że dzielo poczęte z bólu o losy swego narodu, staje się w swej tęsknocie ogólnoludzkiem, buduje most ogólnoludzkiego braterstwa.

Na wyżynach sztuki milkną namietności, wobec modlitwy człowieka o wyzwolenie, cofa się bestja pełna leku do najciemniejszych zakamarków duszy.

Nie mówcie o legendzie „Golema”, legenda bowiem jest niczem, a rozpacz jest wszystkim. Znaćcie piękną legendę o Prometeuszu, który wykradł niebiosom ogień, by nim w porwywie współczucia obdarzyć człowieka.

Mahrał jest żydowskim Prometeuszem. Nie duma

nie zuchwałość, nie bunt przeciwko Bogu, lecz najgłębsza go cechująca pokora, najcichsza i najwnikliwsza miłość w spełnieniu rozkazu Boga. Ugina się pod tym ciężarem, ale dzieła swego dokona. Nakazuje sercu swemu twardość i precz wypęda młodego żebraka, chociaż chciałby mu paść do nóg i wypłakać wszystkie niewypłakane łzy, wypowiedać się ze wszystkich niespełnionych marzeń.

Bo człowiek, który przeszedł piekło wojny i pogromów, zasługuje tylko na twardą pieść, want jest tylko topora bezwzględnej siły.

„Poprzez kniew i śmierć do wyzwolenia”.

Alc i ta autorowi rozpacz zabiega drogę i odcina mu możność ratunku.

Prawda jest, że naród nie może żyć tylko intelektem, że musi mieć płuca, a przede wszystkim zdrowe, silne ręce. Naród bez instynktów, o wyolbrzymionym mózgu skazany jest na zagładę. Byliśmy kiedyś narodem, mogliśmy światu pokazać pieść, a wówczas daliśmy światu Boga i prawdę.

A teraz — naigrąwa się z nas Tadeusz, że gdy nam każą śpiewać — śpiewamy, tańczyć — tańczy my.

Alc droga „Golema” nie z ducha żydowskiej tęsknoty bierze swój początek.

Brutalna siła nie wybawi nas, a więc nie wybawi człowieka.

Bo nasze wyzwolenie jest równocześnie wyzwoleniem człowieka.

Mówi nam o tym Leiwik w najgłębszej scenie swego misterjum, gdy w otchłonnej czeluści rozpa czy zamyka wszystkie trzy najdroższe symbole ludzkie.

Mesjasz, Golem i „Ten trzeci” — a więc absolutna sprawiedliwość, absolutna siła, absolutna miłość — śledzą ci się i niemi, a korowód masek tań. czy dzika pieść zniszczenia i śmierci.

Wszystkie drogi zabarykadowała szalona rozpacz. Znikąd wyzwolenie, nigdzie ucieczka...

Tu odmawiamy autorowi posłuszeństwa. Odrzuca my przepiękną, ale zatrutą rozpaczą poetycką parafrazę Spenglerowskiego „Untergang des Abendlandes”.

Poezia — chce zdławić nieśmiertelne życie.

A życie jest nieśmiertelne i na ruinach nawet wyrosta.

Niezniszczalnym jest naród żydowski niezniszczalnym jest odwieczny sen ludzkości o wolnym człowieku.

Buntujemy się przeciwko poecie śmierci, przeciwko szalonemu z rozpacz magikowi i wytracamy mu z ręki magiczne zwierciadło sztuki.

Proklamujemy prawo do życia, do wolności, do szczęścia.

Rozplynęły się widy i zmory koszarowego snu, a na zgłiszczach dawnej kultury nową budujemy.

Ciężko nam na duszy, gdy rozstajemy się z Leiwikiem, bo pokochaliśmy tego cichego, wielkiego poety, bo każde jego słowo skapanie jest w muzyce świętego cierpienia.

Alc w lnie żywota prawa — z nim rozstać się mu ślany.

O wykonaniu jutro.

M. Kantor.

W kalejdoskopie prasy

NA ALARM!

Pod tym tytułem zamieszcza sanacyjno-konserwatywny „Dzień Polski” ostry artykuł przeciw etatyzmowi:

Kto powie A w polityce, ten musi i B powiedzieć. Kto popiera etatyzm z jakichbyś względów i w jakiejbyś formie, ten przyczynia się — z wolą czy mimowoli — do propagandy całego programu socjalistycznego w ostatecznym rezultacie. Najwny, kto sądzi, że może się w pół drogi zatrzymać, tam, gdzie mu właśnie dogadza!

...My przynajmniej do naiwnych nie należymy i dlatego wołamy stanowczo: Stop! W tym kierunku dalej nie pójdziemy, choćby nam pokazywano w oddali najświetniejsze obrazy Polski, dymiącej tysiącami fabrycznych kominów i osuszone pińskie błota, płodzące po 20 centarów pszenicy z morga. Bo w miraże nie wierzymy, a natomiast wiemy pozytywnie, że ustrój etatystyczny, wyczerpując osłabione już i bez tego gospodarstwo prywatne, nie znajdzie w końcu środków, aby wykonać swe dumne zamiary „do trzymania kroku w wyścigu pracy z zagranicą”. Maszyna stamie. A wówczas przyjdzie socjalizm siłą faktów, który jednak swymi hasłami także złota nie wykuje. I będziemy brnąć w coraz gorszej nędzy, niemocy i proletaryzacji.

Jedynym właściwym zadaniem państwa na polu gospodarczym jest regulowanie życia eko-

nomicznego i urabianie sobie możliwie zamożnych płatników. Ale chcąc zrobić sobie takich płatników, musi im państwo stworzyć odpowiednie do tego warunki. Nie uczyni się tego do rywczym kredytem państwowych instytucji finansowych, który zwiększa tylko już i bez tego nadmierne ciężary, ale — przynajmniej narazie — ulżeniem ciężaru. O tem zaś wyjściu, zdaje się, nikt nie myśli!

O PRZYTULEK DLA PP. KIRSZBRAUNA I WIŚLICKIEGO!

W „Głosie Narodu” czytamy:

Organy rządowe donoszą, że w B. B. powstała nowa grupa posłów, mianowicie grupa włościańska. Przystąpiło do niej podobno 27 posłów B. B. Prezydium mają stanowić pos. Bojko i Sanojca.

Jest to już trzecia skonsolidowana w B. B. grupa. Jedną stanowią posłowie konserwatywni z ks. Januszem Radziwiłłem na czele. Drugą — radykali, nazywający się „Związkiem Demokratycznym Pracy miast i wsi”. Trzecią zaś — świeża grupa włościańska.

Wszystko zmierza do tego, że w „jednołitym” do niedawna B. B. nastąpi rozkład według partyjnych całkiem sposobów: radykali lewicowi, centrowi chłopci i konserwatyści.

Ciekawi jesteśmy, do której grupy przyłączy się dwaj — Żydzi z „jedynki”.
My też jesteśmy ciekawi! (b)

Zmiana rządu w Czechosłowacji

W miejsce Swehli — Udrzał.

Wywołane długą chorobą premiera dra Antoniego Swehli przesilenie rządowe w Czechosłowacji zostało ostatecznie zlikwidowane. Jak wiadomo, Swele zastępował prałat Szramek z ramienia partji klerykalnej. Zastępstwo to niebardzo było fortunne, albowiem z trudem przez Swele zbudowana koalicja zaczęła się chwiać w swych posadach. Niezadowolone objawiło się przy ostatnich wyborach samorządowych, gdzie partje popierające rząd uzyskały 3.200.000, podczas gdy opozycja uzyskała 3.400.000 głosów. Ten rezultat wyborów stanowił poważne memento dla koalicji, a wszyscy uświadomili sobie, że musi nastąpić jakiś ostateczny radykalny zwrot.

Najsilniejszą frakcją w parlamencie czeskim z łona której właśnie wyszedł premier Swehli, oddawna żądała, by zastępcą premiera był też agrarjusz, atoli partja klerykalna była temu przeciwna, względnie żądała zupełnego przegrupowania sił w gabinecie przez powierzenie sobie jeszcze jednej teki, z czem znowu inne partje zgodzić się nie mogły. Rokowania trwały prawie rok, aż obecnie doprowadziły do pozytywnego rezultatu. Dr. Antoni Swehla podał się do dymisji, a jego zastępcą został Franciszek Udrzał, który w gabinecie dotychczas piastował tekę ministra obrony krajowej. Udrzał nie otrzymał wprawdzie formalnie tytułu premiera, i został tylko kierownikiem rady ministrów, ale formalność ta, która jest hołdem złożonym wielkiej popularności Swehli, nie ma żadnego praktycznego znaczenia.

Formanosc ta jest dowodem olbrzymiej popularności Swehli, który jako polityk doprowadził do skutku dzieło pojednania między Czechami a Niemcami. Ten przywódca czeskich chłopów okazał się jednym z najsilniejszych politycznych talentów młodej republiki. Zawsze

pełen humoru, umiejący w każdej sytuacji wybrnąć z trudności dobroduszynym dowcipem, — o tych jego dowcipnych „kawalach” w całym państwie tysiączne już krążą anegdota — posiadał jednakowoż dar wnikliwej analizy, opartej na gruntownej znajomości stosunków. Swehla zrozumiał, że musi Niemców przyciągnąć do współpracy, jeśli chce się państwu zapewnić trwałe podwaliny rozwoju, nie uląki się więc teroru nacjonalistów i doprowadził do skutku swe dzieło koalicji, w skład której obok Czechów i Słowaków weszli też Niemcy. Koalicja ta miała z początku bardzo zdrowe warunki rozwoju, gdyż główne jej zadania były natury gospodarczej. Solidarność interesów między chłopem czeskim a niemieckim lub niemieckim a czeskim fabrykantem okazała się silniejszą od różnic narodowych. Koalicja musiała też przeprowadzić dzieło reformy administracji, która wywołała jednak bardzo dużo zastrzeżeń, przyczyniających się po części do skonsolidowania opozycji.

Gdy Swehli zabrakło, zaczęły się psuć stosunki między pojedynczymi partjami, tworzącymi koalicję. W łonie partji niemieckich powtało bardzo silne niezadowolenie, a Słowacy wciąż odgrzali się, że wystąpią z koalicji. Niezadowolenie Niemców polega na tem, że żądają zupełnego urzeczywistnienia demokracji nie tylko na papierze, ale w administracji państwa, w partji zaś słowackiej odzywają się jeszcze wciąż echa dawnego separatyzmu. Franciszek Udrzał obejmuje więc spuściznę po Swehli w niebardzo dobrym stanie. Od jego taktu i zręczności zależy, czy uda mu się te antagonizmy usunąć i poprowadzić dalej dzieło swego poprzednika w duchu wielkiego Czecha Masaryka.

Wskrzeszenie państwa kościelnego

Donieśliśmy już w telegramach o rokowania między Mussolinim a papieżem w sprawie zażegnania konfliktu między Kwirynałem a Watykanem. Rzymski korespondent „Daily Telegraph” donosi obecnie, że w najbliższych dniach ma być między Watykanem a Kwirynałem podpisana umowa, której szczegóły nie są wprawdzie ustalone, ale w ogólnych zarysach są uznane. Watykan staje się suwerennym władcą obecnego swego terytorjum, obejmującego pałace i ogrody Watykanu, bazylikę św. Piotra i wszystkie kościoły rzymskie. Jak wiadomo, bazylika św. Piotra znajduje się w Lateranie. By więc papieżowi umożliwić dostęp do tej bazyliki, włącza się do państwa papieskiego specjalną ulicę prowadzącą od murów Watykanu aż do bazyliki. Rząd włoski uznaje zupełną suwerenność i niezależność papieża, i tytułem odszkodowania za utracone inne terytorja obowiązuje się wypłacić papieżowi miliard lirów. Sumę tę przeznaczył papież wyłącznie na misje katolickie i katolicką propagandę we wszystkich częściach świata.

Adwokat

Dr. Mojżesz Landau
prowadzi kancelarię
w Przeworsku 206z

Z TEATRU, LITERATURY I SZTUK!

— **KRAKOWSKI TEATR ŻYDOWSKI** Dziś we wtorek po raz 6-ty arcydzieło H. Leiwika „Golem” w inscenizacji i reżyserji Marka Arnsteina. Wielkie to misterjum doznało serdecznego przyjęcia ze strony tłumnie zebranej publiczności, która gorącymi oklaskami darzy świetnych wykonawców i reżysera Marka Arnsteina, którego kilkakrotnie podczas spektaklu wywołuje rozentuzjowana widownia. — Dla akademików i uczniów ceny niższe.

— **Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO** Dziś we wtorek krótkowidła Arnolda Bacha „Pod zarząd przymusowym”, która okazała się najsilniejszą atrakcją bieżącego sezonu karnawałowego. Nowość ta grana będzie jutro we środę. Cały zespół pracuje w dwóch partjach nad przygotowaniem następnych nowości repertuaru: dyr. Nowakowski kieruje próbami z „Madame Sans Gene” „Niespodziankę” K. H. Rostworowskiego reżyseruje p. Sosnowski.

— **TEATR REWJI „GONG” (RAJSKA 12)** Dziś znakomita rewja „Kochanie zdejm maskę” koncertowo grana przez cały zespół na czele z Hanką Runowiecką, Leonowicz, Owidzka, Sobolewską, Wojnarem, Cybulskim, Belskim, Laskowskim, Bołciem Kamińskim, Fertnerem, Górowskim i Piłarskim (junior). Codziennie 2 przedstawienia o 7 i 9-tej.

— **BALET UKRAIŃSKI**, który wystąpi w Krakowie tylko jeden raz, a to we środę, 6 bm. w sali Starego Teatru, będzie niezawodnie nowością dla naszego miasta, gdyż bogaty program obejmuje szereg oryginalnych tańców, w Krakowie dotychczas niewidzianych, w efektywnych strojach narodowych. Wykonane będą narodowe tańce ukraińskie, tańce Kozaków zaporoskich, tańce huculskie, czumackie, podolskie i inne, afiszami ogłoszone.

— **JEDYNY KONCERT ROBERTA CASADESUSA**, sławnego pianisty francuskiego, który w Krakowie zdobył sobie entuzjastyczne uznanie prasy i publiczności, odbędzie się w poniedziałek 11 bm. w Starym Teatrze. Bilety są już do nabycia w kasie Starego Teatru.

REPERTUAR TEATRÓW KRAKOWSKICH

KRAKOWSKI TEATR ŻYDOWSKI

Wtorek: „Golem”.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO

Wtorek: „Pod zarząd przymusowym”.

Środa: „Pod zarząd przymusowym”.

TEATR REWJOWY „GONG” (UL. RAJSKA)

(codziennie dwa przedstawienia o g. 7-ej i 9-tej)

Wtorek: „Kochanie zdejm maskę”.

Środa: „Kochanie zdejm maskę”.

REPERTUAR KINOTEATRÓW

BAGATELA: „Wiera Mircewa”

NOWOŚCI: „Ostatni rozkaz” (E. Jannings)

SZTUKA: „Stalszowane miljardy”

UCIECHA: „Przedwiośnie”

WARSZAWA: „Skrzydła Winds”

WANDA: „Przedwiośnie”

Służba powietrzna do Indji

Anglija przystąpiła do zmobilizowania komunikacji powietrznej między Londynem a Indjami. Pierwsze loty rozpoczną się już w kwietniu b. r. Plan jest tak skonstruowany, iż będzie można Londyn opuścić w sobotę wieczorem, a z Indji powrócić w niedzielę przyszłego tygodnia. 4.600 mil powietrznych odbędzie się przy pomocy statków powietrznych, hydroplanów i kolei żelaznych w ciągu sześciu dni i pięciu godzin, podczas gdy dotychczas przy użyciu nawet najszybszych parowców potrzeba było 15 dni. Ilość godzin, spędzonych w powietrzu, wynosić ma 52, spodziewają się jednak zastosoować loty nocną porą i skrócić podróż o jeden do dwóch dni. Podróż kosztować będzie 120 funtów, podczas gdy dotychczas kosztowała kajuta pierwszej klasy 75—95 funtów. Spodziewają się też rozciągnąć tę turę aż do Australji, do której z Londynu dostać się będzie można w ciągu 7 dni i 11 godzin.

Rząd wobec ludności żydowskiej

Przemówienie posła Crynbauma w generalnej dyskusji budżetowej w Sejmie, dnia 31 stycznia br.

Ciężary podatkowe ludności żydowskiej

Wysoki Sejmie! Nasz stosunek do budżetu uzależniony od obciążenia podatkowego, które zostało przez ten budżet ustalone i od świadczeń państwa względem ludności żydowskiej w tym budżecie przewidziane. Proszę Panów, jeżeli weźmiemy cyfry, to rzuca się nam w oczy jedna charakterystyczna cecha naszego budżetu — nierównomierne obciążenie miast i prawie że zupełne uwolnienie wsi od ciężarów na utrzymanie Państwa.

(Wesołość w centrum.) Obliczono, że 82 proc. podatków bezpośrednich płacą miasta. Jeżeli przyjmiemy pod uwagę, że w miastach polskich procent Żydów dochodzi do 32,4, to musimy dojść do przekonania, że

przynajmniej 32,4 proc. bezpośrednich podatków, przypadających na miasta, płacą Żydzi.

((Głosy: To nieprawda!) Proszę Panów, krzyki tu nie pomogą, gdy cyfry mówią. Jeżeli zaś weźmiemy pod uwagę, że tu nie tylko chodzi o procent ludności żydowskiej w miastach, ale że płacą przeważnie handel, przemysł, więc rzemiosło i in., to musimy wziąć w rachubę procent Żydów w handlu oraz przemyśle. Procent Żydów w handlu wynosi średnio 68, procent Żydów w przemyśle wynosi w miastach średnio 33 proc. Jeżeli weźmiemy poszczególne województwa, to okaże się, że procent Żydów w handlu chwije się od 88 we wschodnich województwach do 55 w Warszawie. Jeżeli następnie przyjmiemy pod uwagę również i ten fakt, że w miastach rzemieślnicy Żydzi stanowią do 50 proc. ogółu rzemieślników, to musimy dojść do przekonania, że procent miejskiej ludności 32,4 w stosunku do podatników musi być poważnie poinflowany. Przypuszczam, że nie omyliłem się, jeżeli powiem, że

udział Żydów w podatkach bezpośrednich z wyjątkiem gruntowego, dochodzi do 40 proc.

(Głos: Statystyka żydowska!) Jeżeli przyjmiemy tę cyfrę, to z tego wynika, co następuje: bezpośrednie podatki w budżecie na rok 1929/30 wynoszą 620.000.000 zł. 82 proc. z tych podatków przypada na miasta, tzn. że miasta mają zapłacić 508.000.000 zł. jeżeli 40 proc. z tych 508 milionów przypada na Żydów, to z tego wynika, że

Żydzi mają zapłacić 203 miliony złotych.

Proszę Panów, to są zwyczajne podatki bezpośrednio, mamy jeszcze nadzwyczajne podatki bezpośrednio przewidziane, one są w budżecie na

1929/30 w sumie 188 milionów. Jeżeli zastosujemy tę samą metodę, otrzymamy, że Żydzi uczestniczą w tych podatkach sumą ponad 50 milionów zł. Z gruba biorąc, nie ulega tedy w wątpliwości, że Żydzi uczestniczą w podatkach bezpośrednich sumą 250 milionów, a może i więcej złotych.

Proszę Panów, nie przeczę, że te obciążenia pozostawiają bardzo wiele do życzenia, że nie są one dokładne, nie są ściśle, że wzięte są z gruba, ale chodzi mi tylko o punkty orientacyjne. Ja nie ujmuję tych rzeczy statystycznie. Brak mi do tego materiału, nie prowadzi się u nas statystyki podatkowej pod kątem widzenia wyznaniowym, lub narodowościowym. Mamy statystykę podatkową pod kątem widzenia miasta i wsi i dlatego trudno bardzo ująć udział tej lub innej narodowości, tego lub innego wyznania w utrzymywaniu Państwa. (Głos na ławach Ch. D.: Państwo utrzymuje jeden naród, tj. polski!) Te cyfry, które podałem mogą służyć za punkt orientacyjny i moim zdaniem wysłarczają dla ujęcia tego faktu, któremu nikt chyba nie zaprzeczy, że

obciążenie ludności żydowskiej, jako ludności przeważnie handlowej i przemysłowej, jako ludności miejskiej — jest ogromne.

Do tego należy dodać jeszcze podatki miejskie samorządowe. Znowu mamy to samo zjawisko 32,4 proc. powinni płacić Żydzi, jako że stanowią taki procent ludności miejskiej, a płacą chyba daleko więcej. Trzeba bowiem przyjąć pod uwagę, że ludność miejska zawiera pewne kategorie, które wcale nie płacą podatków. Są to przede wszystkim robotnicy. (Zaprzeczenie. Głos: Osobisto dochodowych!) Tak jest, ale Panowie nie zaprzeczacie, że tzw. city w miastach, tj. śródmieście, zamieszkałe przeważnie przez Żydów, ponosi największe ciężary na utrzymanie miasta. (Głos na ławach Ch. D.: City w Warszawie to Nalewki. Inny głos: Największe ma dochody, to trudno!)

Proszę Panów, musimy tedy do obciążenia na rzecz Państwa dodać obciążenie na rzecz miast, obciążenie również wyższe niż nieżydowskiej ludności. Należy przyjąć pod uwagę jeszcze jedną rzecz:

Żydzi obciążani są jeszcze podatkami na rzecz własnych instytucyj

— dlatego, o tem powiem później. Około 20 milionów zł. wynoszą budżety gmin żydowskich w województwach b. Kongresówki i b. Galicji. Obecnie organizują się gminy żydowskie na Kresach wschodnich, jak również w pomorskich województwach i oczywiście ta suma 20 milj. wzrośnie bardzo poważnie (Głos...) Pan mnie nie sprowo-

kuje, Panie Kolego, więc niech się Pan nie leudzi. Na takie powiedzenie jak Pańskie, nie odpowiadam. (Głos: w Poznańskim i Pomorskiem niema Żydów). Do tego dochodzą jeszcze wydatki, które Żydzi ponoszą na utrzymanie swoich centralnych instytucyj społecznych, towarzystw, które zaspakajają ich potrzeby kulturalne, społeczne i ekonomiczne, które Państwo i samorzady ignorują, — samorzady może ostatnio mniej, ale Państwo najzupełniej ignoruje.

Swiadczenia Państwa na rzecz Żydów

Proszę Panów, Państwo żąda od obywateli swoich najmniejszych świadczeń, ale zjednoczenie dba o swoich obywateli, ponosi świadczenia na rzecz swoich obywateli. A więc Państwo przede wszystkim utrzymuje całą masę obywateli, jako urzędników, jako pracowników, następnie zaspakaja potrzeby obywateli, po trzecie Państwo stwarza warunki, konieczne dla rozwoju swoich obywateli. Przyjrzyjmy się tym 3-om świadczeniom Państwa, jak one wyglądają w stosunku do Żydów.

Po pierwsze

do urzędów dostępu nie mamy.

Jeżeli zostali jeszcze w b. zab. austr. jacyś urzędnicy Żydzi, to ich jest coraz mniej, bo coraz bardziej są usuwani. W urzędach są może jacyś „Paradejuden“, jak mówią po niemiecku, może są chrzczeni, ale na ogół wzięwszy urzędników Żydów prawie niema zupełnie. Pracowników Żydów w przedsiębiorstwach przez Państwo utrzymywanych w przedsi. przez Państwo utrzymywanych również prawie niema, poza znikomą liczbą tych, którzy jeszcze pozostali w przedsiębiorstwach niedawno przez Państwo nabytych. Jeżeli Państwo obejmuje jakieś przedsiębiorstwo jakąś fabrykę, w której byli zatrudnieni Żydzi, to tracą oni natychmiast swoją pracę, odżydza się fabrykę, odżydza się przedsiębiorstwo. W ten sposób ani plac robotniczych, ani plac urzędników Państwo nie daje Żydom. Tego ekwiwalentu za nasze świadczenia, my od Państwa nie otrzymujemy.

Po drugie. Zaspakajanie naszych potrzeb. Proszę Panów, jeżeli weźmiemy budżet, który rozpatrujemy, to okaże się, że mamy 237.000 zł. — jeśli się nie mylę — na wyznaczenie żydowskie, pozatem w rozmaitych pozycjach, w M-stwie Oświaty bardzo mało, jakieś kilkadziesiąt tysięcy złotych, w M-stwie Precy i Opieki Społ. też pewnie jakieś kilkadziesiąt tysięcy, przypuszczam, że do 400.000 nie dojdzie, w każdym razie

więcej jak pół miliona złotych nawet za pomocą latarni czarnoksiężskiej nie wyszuka się na zaspakojenie potrzeb żydowskich.

Ale powiecie Panowie; wszak Żydzi są obywatelami Państwa i ich potrzeby są zaspakajane na

MAKS BROD

Copyright by Paul Zsolnay Verlag Wien-Berlin

Zaczerowany kraj miłości

Przekład Dra M. Kanfera

Dzwony okrętowe alarmują, wypełniając sobą wszystkie zakamarki kolyszącego się okrętu. Minuta za minutą — wciąż w tem samym natężeniu.

„Katastrofa okrętu, wszyscy na pokład. Największe niebezpieczeństwo”. — oto co mówią dzwony. Już odzywają się też syreny, olbrzymie parowe gwizdki. Przeraziłwe sygnały we wzrastającym crescendo po sobie następują.

Przez wszystkie pokłady, na wszystkich stopniach okrętu stają panie...

Gdyby to wszystko było prawdziwe, gdyby chodziło o prawdziwe niebezpieczeństwo na morzu, brzmiałoby to przeraźliwie w swej bezsilności. Zapowiadałoby: niema ucieczki. A ciek, przejęty lekkiem, nie ruszyłyby się być może z miejsca.

Ale nad ranem, przy pierwszym śniadaniu, można było wyczytać w okrętowej gazecie: „O trzeciej godzinie popołudniu próba służby ratunkowej. P. T. pasażerów uprasza się, by na dany sygnał nałożyli pasy ratunkowe i udali się na miejsca, wskazane im w obwieszczeniach, przybitych w kajutach”.

Śmieszne więc!

Zwłaszcza jeśli się nie odczuwa konieczności dalszego życia. Jeśli się i tak nie wie, czy nie byłoby lepiej raczej dzisiaj, niż jutro... I oto w tym nastroju uczestniczyć w ćwiczeniu służby ratunkowej! Jest to ten sam „bezmieślny humor“, przenikający całe moje ...omal nie powiedziałem „dzieło mego życia“ — „dzieło życia“ jest doprawdy cudownym określeniem dla tego, co mi się przydarzyło. Ale „bezmieślny humor“ — to się zgadza, to warto sobie zapamiętać. W tym skrócie coś naprawdę się mieści... Wśród takich refleksyj podniósł się „stary Prazanin (tak siebie nazywał Krzysztof Rudolf

Nowy w dialogach z sobą samym)... Przepadła drzemka poobiednia. — dodał z gymasem złego humoru.

Ale to było już kłamstwem, zakrawało raczej na upiększanie sytuacji przed sobą samym. Drzemka poobiednia! Krzysztof leżał w łóżku, miał oczy zamknięte, ale ani nawet na minutę nie zasnął. Ani na minutę, chociaż tak bardzo za tem tęsknił, nie stracił przytomności. Bezsenność była główną cechą jego obecnego stanu. Nocami zrywał się niezliczoną ilość razy. Godziny przechodziły, a on leżał na jawie w swem łóżku, gryząc swe paznokcie. „Gryzoń“, oto drugi złośliwy przydomek, który zwykł sobie sam nadać. To obgryzanie paznokci stało się wstrętnym, jemu samemu rękę sprawiającym natęgiem, z pod którego tyranji nie mógł się wzwolnić, chociaż natężał wszystkie siły. — Coprawda miał już w swoim życiu i lepsze okresy, miał już czasy, w których zdołał pokonać w sobie ten bezmyślny, możnaby nawet powiedzieć szkodliwy zwyczaj. Ale im gorzej mu się powodziło, tem gorzej było z paznokciami. Szło to równolegle. Teraz było z nim bardzo źle, Obgryzał więc swe paznokcie fanatycznie, wciąż łsię na tem przyłapywał, wyciągał więc zwykle szczyryk, by gwoździ zapamiętaniu uprawiać manicure.

Próba służby ratunkowej. Czego już nie wymyślą te luksusowe parowce, by sprawić jakąś przyjemność swoim nudzącym się pasażerom.

Gdyby o niego tylko chodziło, — chętnieby z tej przyjemności zrezygnował.

A w dodatku nie można było tak prędko nałożyć korkowego pasu ratunkowego, zaszytego w grube płótno. A dzwony tymczasem wciąż wołały. Mogło to doprawdy wyprowadzić człowieka z równowagi, wszak okręt niema dziury, wszystko jest komedia, — a przecież zaczyna się człowiek spieszyć.

Schodami do góry wzdłuż zielonych słupów z transparentami. Na pokładzie D. rozpromienione spokojne słońce odbija się w niebieskim morzu. Cichy, słodki wiatr. (C. d. n.)

równi z potrzebami innych obywateli. Przyjrzyjmy się temu. Weźmy oświatę, np. szkolnictwo średnie. Panom wiadomo, że w gimnazjach państwowych opłata jest bardzo niska, — jeżeli przejdzie przyjęta przez Komisję poprawka, to nie się nie będzie płać w gimnazjach państwowych, — a ilu jest Żydów w gimnazjach państwowych? Od 5 do 6 procent.

Jeżeli by nie było w Galicji to procent ten byłby daleko mniejszy. Z tego wynika, że Żydzi chcą otrzymać średnie wykształcenie, muszą korzystać ze szkół prywatnych, wzgl. zakładać własne szkoły średnie prywatne, w których płać bardzo poważnie czesne. Weźmy szkoły akademickie, Panom wiadomo, że o ile chodzi o te fakultety, które dają kończącym je akademikom jakiś sposób zarobkowania, to stosowana jest w nich

norma procentowa, tzw. Numerus clausus, który doprowadza do tego, że Żydów przyjmuje się tylko pewien procent. Przyznaję, że w ostatnich czasach procent na ogół wzrósł, ale proszę przyjąć pod uwagę, że wśród nieprzyjętych studentów na fakultet medyczny warszawskiego uniwersytetu np. jest 85 proc. Żydów, wśród przyjętych zaś jest 25 proc.

Proszę Panów pozostaje szkolnictwo powszechne. W szkolnictwie powszechnym państwo zaspokaja potrzeby Żydów, ale na swój swoisty sposób. Prawdą jest, że w szkołach powszechnych przez państwo utrzymywanych zarówno ogólnych jak i przeznaczonych wyłącznie dla Żydów, uczy się kilkadziesiąt tysięcy — zdaje się dwieście kilkadziesiąt tysięcy — ale w tych szkołach

dzieci żydowskie są wynaradawiane.

Te szkoły nie liczą się zupełnie ze specyficznymi potrzebami Żydów. Dopiero niedawno na skutek starań, po długiej walce M-stwo zgodziło się na to, ażeby 5 godzin religii wykładać w szkołach specjalnie dla Żydów przeznaczonych — w szkołach ogólnych mieszanych pozostały te same 2 godziny, które były; zgodziło się na włączenie do nauki języka hebrajskiego i historii żydowskiej, ale stworzyło właściwie tylko pozor, bo powiędzianem jest w rozporządzeniu M-stwa: „może być wprowadzona nauka 5-godzinna”, ale nie musi być wprowadzona. Uzależniono to od woli rodziców, tzn. w każdym miasteczku rodzice, wzgl. griny żyd. muszą żądać specjalnie wprowadzenia tej nauki 5-godz. i o ile będą nauczyciele dopiero wtedy się ją wprowadzą. Tak rząd nie postępuje, tak M-stwo nie czyni, kiedy chodzi o zaspokojenie potrzeb ludności nieżydowskiej. W tych wypadkach nie mówi się „może”, lecz wprowadza się w czyn, robi się to, co potrzeba. Ale przecież ten 5-godzinny wykład religii-żyd. nie odpowiada naszym żądaniam. O ile w stosunku do innych mniejszości narodowych, nie licząc się wprawdzie z ich dążeniami i żądaniami, coś nie coś w sprawie szkolnictwa zrobiono, coś nie coś pozostawiono ze szkolnictwa, które istniało. Jeżeli się mówi w stosunku do innych mniejszości o utraktywizmie w szkolnictwie powszechnym, na co mniejszości, oczywiście słusznie nie zgadzają się, to w stosunku do nas utraktywizm byłby nawet w tej chwili idealnym. Jeżeli dla innych mniejszości pomimo wszystko tworzy się szkolnictwo, utrzymywane przez państwo, to w stosunku do nas

szkoły przez państwo utrzymywane dla naszych dzieci są obliczone na to, ażeby nasze dzieci wynaradawiać, ażeby nasze dzieci oderwać od pnia żydowskiego.

Ci rodzice, którzy sobie tego nie życzą, którzy tego nie chcą, są skazani na posyłanie swoich dzieci do szkół powszechnych prywatnych i w tych szkołach płać czesne mniej lub więcej pokaźne. Proszę Panów, ja tylko jako przykład wskazywałem na te stosunki i z tego możecie Panowie wywnioskować, że to samo dzieje się w innych dziedzinach. Państwo naszych potrzeb, zwłaszcza naszych potrzeb specyficznych, narodowych nie zaspokaja, a jeżeli zaspokaja pewne nieliczne potrzeby, to w kierunku sprzecznym z interesami Żydów, z ich żądaniami i wymagania.

(C. d. n.)

WPISY WIECZORNY 12 ROCZNY KURS KSIĘGOWOŚCI
w szkole „HERMES”
J. Pilch w Krakowie
ulica Florjańska 39
Rok zał. 1912
Wpisy codziennie od godziny 9—12 i od 3—6-tej.

Kancelaria adwokacka na prowincji w pobliżu Krakowa do odstąpienia

Zgłoszenia pod „Adwokat W” do Adm. N. Dz. 222g

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

Sytuacja na rynku akcji i walut

Warszawa, 4 lutego.

Na rynku akcyjnym panuje w dalszym ciągu silny zastój. Rynek bardziej ożywiony daje się jedynie zauważyć w papierach nabywanych na zlecenie zagranicy, jak „Spiesst”, „Sila i swiatlo” i „Ostrowieckie”. Szczególnie wielkim popitem cieszyły się ostatnio akcje „Sila i swiatlo”, które podniosły się w porównaniu z notowaniami z 26 u. m. o 6,2 proc. Akcje bankowe utrzymują się na ogół na poziomie stałym. Jedynie Bank Dyskontowy stracił pół proc., natomiast Bank Polski zyskał 0,7 proc.

Projektowana jest nowa emisja akcji Hut Bankowej, dzięki której kapitał zakładowy Towarzystwa podniesiony będzie z 40 mil. na 50 mil. franków. Na cztery dawne akcje wydana będzie jedna nowa po kursie emisyjnym około 800 franków. Obecny kurs akcji Hut Bankowej na giełdzie paryskiej wynosi około 1.800 franków.

Pożyczki państwowe mają uisposobienie stałe. Wyjątek stanowi 4 proc. Premjowa Pożyczka Inwestycyjna, która w tygodniu ubiegłym uległa nieznacznej zniżce.

Obroty na giełdzie dewiz są nadal wielkie. Całe zapotrzebowanie pokrywa Bank Polski przy niewielkim udziale banków prywatnych. Dolary notują oficjalnie i prywatnie 8,88 i trzy czwarte, dewiza New York 8,90. Bank Polski płaci za dolary 8,86 i trzy czwarte, za dewizy 8,88. Transakcje kablami New York przeprowadza się na 8,92 zł. za 100 dol. Dewizy europejskie ulegają minimalnym tylko wahaniom. Za czerwonce sowieckie płać 1,90 do 1,95 dol. Ruble złote notują 4,62—4,62 i pół. Gram czystego złota wynosi nadal 5,9244.

Z ważniejszych wydarzeń na rynkach wszechświatowych wymienić należy w pierwszym rzędzie sfinalizowanie pertraktacji między rządem rumuńskim, a szwedzkim trustem zapałczanym w sprawie pożyczki dla Rumunii. Pożyczka wynosi 30 milionów dolarów i oprocentowana jest na 7 rocznie. Sprawa wielkiej pożyczki dla Rumunii (przypuszczalnie 80 milionów dolarów) jest na najlepszej drodze i umowa z bankierami francuskimi będzie zapewne podpisana już w dniach najbliższych.

Dalsze plany etatystyczne

Dwie ciekawe wiadomości pojawiły się w ostatnim tygodniu w piśmie codziennym. Jedną podaje, że Rząd zamierza w Białymstoku nabyć, względnie stworzyć fabrykę sukna, potrzebnego dla celów wojskowych, by niezależnie armię od prywatnego przemysłu. Druga dotyczy, że w Ministerstwie spraw wewnętrznych rozważana jest myśl, by — celem zaopatrzenia poważniejszych ośrodków, konsumcyjnych, jak Warszawa, Łódź, Zagłębie węglowe, w tanią żywność — Rząd skupował w ilości po niskich cenach rezerwy masła i jaj, magazynował je, a w czasach wyższych cen wypuszczał je na rynek za pośrednictwem związków komunalnych i spółdzielni.

A zatem etatyzm nasz nie ogranicza się już do usuwania handlu, lecz podejmuje także, o ile wiadomości te są prawdziwe, walkę z przemysłem prywatnym i rolnictwem!

Surowce dla przemysłu metalowego

Ceny hurtowe na surowce i artykuły techniczne dla przemysłu metalowego przedstawiają się za 1 tonę franco wagon stacja załadowania w złotych następująco: surowka „Starachowicka” (franco wagon huta) Nr. 0 — 205, Nr. 1 — 200, Nr. 2 — 190, złom żeliwny fragment lany zagraniczny — 170, żelazo handlowe krajowe — 350 plus 2 proc., bednarka gorąco walcowana 422,5 plus 2 proc., walcówka 398,50, blacha (cena zasadnicza) gruba 5 mm. i wyżej — 432,5 plus 2 proc., cienka do 5 mm. 525 plus 2 proc., koks karwiński 67, górnośląski twardy 47,50, miękki 47,50, węgiel kowalski myty cieszyński 67, górnośląski gruby 37, górnośląski kostka 38,50, dąbrowski gruby 34,80, dąbrowski kostka 36,30, cegła ogniotrwała normalna 97,57, kopalakowa 107,50, glina ogniotrwała mielona 60, mączka szamotowa 80, zaprawa szamotowa 70, kamień wapienny 7.

Syndykat Polskich Hut Żelaznych notuje za tonę franco wagon huta: żelazo szlabowe (cena zasadnicza) — 350, żelazo forinowe — 350 — 390, bednarka gorąco walcowana — 422,50, żelazo uniwersalne 390, blacha gruba (5 mm. i grubsza) — 432,50, blacha cienka (poniżej 5 mm.) — 525, drut-walcówka — 597,50, łupki płaskie — 490, klinowe

515, podwójne klinowe — 532,50, łupki — 980, prowadnice 462,50, szyny klinowe — 462,50; szyny poniżej 100 mm. wysokości — 385, podkłady — 462,50.

Rejestrowy zastaw drzewny

W najbliższych dniach ukazać się ma w „Dzienniku Ustaw” rozporządzenie, na podstawie którego właściciele lasów oraz prowadzące prawidłową księgowość osoby fizyczne i prawne, trudniące się przemysłem drzewnym i hurtowym handlem drzewnym, będą mogli ustanawiać zastaw na drzewie ściętym (okrągłym i półfabrykatami).

Wykonanie ustawy ma być powierzono minist. skarbu, przemysłu i handlu sprawiedliwości oraz rolnictwa. Wejście ona w życie po upływie 3-ech miesięcy od dnia ogłoszenia w „Dzienniku Ustaw”.

PRZEMYSŁ DRZEWNY PRZECIW PODWYŻCIE TARYFY KOLEJOWEJ. Związki przemysłowców drzewnych przesłały władzom opinię co do projektowanej zmiany taryfy kolejowej w stosunku do drzewa. Reforma podwyższenia taryf kolejowych dla drzewa, winna być uważana za przedwczesną. Podwyżka taryf w ciągu kampanji drzewnej wywołać musi kryzys w przemyśle drzewnym. Nowa taryfa ma przewidywać pewne ulgi dla transportów surowca z kresów wschodnich do Wielkopolski i Pomorza, o ile będzie przeznaczony do przetarcia, ewentualnie do przeróbki na wywóz.

WARTOŚĆ JEDNEGO GRAMA CZYSTEGO ZŁOTA. P. minister skarbu ustalił na miesiąc luty br. wartość jednego grama czystego złota na 5 złotych 92,44 grosza.

ZJAZD PODLASKICH BANKÓW, NALEŻĄCYCH DO „POWSZECHNEGO ZWIĄZKU REWIZYJNEGO WE LWOWIE”. W tych dniach odbył się w „Banku Kredytowym” w Siedlcach Zjazd banków Koop. w Podlasiu, należących do „Powszechnego Związku Rewizyjnego” we Lwowie. W zjeździe wzięli udział przedstawiciele prawie wszystkich miast i miasteczek z okolicy. Na zjeździe tym omówiono szczegółowo sprawę założenia Centralnego Banku w Warszawie. Jednocześnie została przyjęta uchwała, wyrażająca uznanie nowemu prezesowi Związku p. posłowi Dr. H. Rozmarinowi. Zebrani postanowili dopomóc do założenia Centralnego Banku w Warszawie i wpłacić jaknajrychlej zadeklarowane udziały.

Niemowlę w złotej kołysce

Najnowszą sensacją paryską są urodziny córki maharadzy z Indore. Jak wiadomo, żoną maharadzy jest Amerykanka Nancy Millet, która w tych dniach zrodziła córeczkę. Księżęce drzewo genealogiczne nowonarodzonej córeczki sięga do 2500 lat wstecz. Rozumie się, że tylko po mieczu, bo po kądzieli zachodzi mały megalans. Dla swej córeczki, która się nazywa Szarada Raję, sprowadził maharadza z Indji do Paryża złotą kołyskę, zopatrzoną w srebrne dzwonki. Kołyska posiada jeszcze i inne automatyczne muzyczne instrumenty. Najwyższy kapłan Indory posłał córeczce maharadzy cudowny sznur pereł, przetykany dżuertami, oraz talizman, którym jest liść lotosu włożony do pergaminu zawierającego rozmaite błogosławieństwa w sanskrycie. Chrząst dziecka potrwa 12 dni, a rozpocznie się w 13-tym dniu po

urodzinach. Uroczystości dokona najwyższy kapłan hinduski, który specjalnie przybędzie do Paryża. Ceremonja polega na modłach zasyłanych do najrozmaitszych bóstw. Nie wolno bowiem żadnego bóstwa pominać, by nie ściągnąć jego zemsty na głowę dziecka. Najwyższemu dostojnikowi asystować więc będzie 12 kapłanów, by żadnego bóstwa nie pominięto.

Najważniejszem jest jednak błogosławieństwo bogini Kartikeja, która wedle bramanizmu decyduje o przyszłości każdego nowo urodzonego dziewczęcia. Zrozumiałą więc jest rzeczą, że kapłani modlą się do niej przez osiem godzin. Ważną część uroczystości stanowi też ustalenie horoskopu młodej księżniczki. Pracuje już nad nim dwóch astrologów, jednym słowem — urodziny takiej księżniczki nie są zwykłą rzeczą.

Z dziejów katowni w Studzieńcu

Aresztowanie jednego z „pedagogów”

Donosiliśmy już o procesie, jaki toczy się obecnie przed warszawskim sądem okręgowym przeciwko barbarzyńskim i brutalnym wychowawcom z Zakładu poprawczego w Studzieńcu. Proces ten który wzbudził duże zainteresowanie także i zagranicą, rozciąga codziennie straszliwe obrazy mąk i katuszy, na jakie byli narażeni wychowankowie tego Zakładu.

Bundowska „Folkscaling” ogłasza ciekawe i charakterystyczne rewelacje o Zakładzie w Studzieńcu. Zakład ten istnieje już od dziesiątek lat. Został on założony jeszcze w r. 1876, a fundatorem był pewien szlachcic-filantrop, który zapisał Zakładowi majątek, pragnąc stworzyć w Studzieńcu kolonię rolniczą i warsztaty dla młodzieży, która z powodu nędzy stoczyła się w niziny społeczne. Fundator należał do polskiej arystokracji, a po jego śmierci rodzina nie wiele dbała o Zakład w Studzieńcu. Po wojnie rozłożył nad Studzieńcem opiekę moralną i finansową minister sprawiedliwości. Publiczną tajemnicą było oddawna, że w Zakładzie tym dokonywane się grozą przejmujących czynów. Studzieńiec miał taką opinię, że młodociani zbrodniarze zwykli byli prosić o litość sędziego, byleby tylko nie wysłał ich do Studzieńca. Niejednokrotnie donoszono Mini-

sterstwu sprawiedliwości, że w stosunku do nieszczęśliwych dzieci dokonywane się najstraszliwszych czynów. Interwenjowali w tej sprawie lekarze i nauczyciele, pracujący w Studzieńcu, ale bez skutku. W Radzie nadzorczej Studzieńca znajdowali się i znajdują obecnie 3 sędziowie Sądu Najwyższego, wśród nich sędzia Mogilnicki, autor książki „Dziecko i zbrodnia”. Dopiero przed dwoma laty rozpoczęła prasa akcję w sprawie Studzieńca i kierownikiem tego Zakładu wytoczono proces.

W dalszym przebiegu procesu przesłuchiwało świadków. Adwokat zastępujący poszkodowanych doniósł sądowi, że Grochał, jeden z najokrutniejszych „pedagogów” w Studzieńcu, grozi zemstą świadkom, jeśli złożą niekorzystne dla niego zeznania. Sędzia nakazuje aresztowanie Grochała. Doład znajdował się Grochał na wolnej stopie za kaucją 500 zł. Jeden ze świadków Cieśla oświadczył, że w Zakładzie wprawdzie biło, ale raczej... z litości, niż z okrucieństwa. Świadek Kurbak, kaletka skarży się, że go okrutnie biło i po dziś dzień pozostały mu rany i blizny. Prawie wszyscy świadkowie oświadczyli, że w obawie przed Grochałem nie mogą złożyć zgodnych z prawdą zeznań.

UDERZENIE KRWI DO GŁOWY, ścisłanie w okolicy serca, brak tchu, uczucie strachu, przeczułenie nerwowe, migrena, niepokój i bezsenność, mogą być łatwo usunięte przy użyciu naturalnej wody gorzkiej „Franciszka Józefa”. Ścisłe dane naukowe potwierdzają, że woda „Franciszka Józefa” w wypadkach zaparcia przy tych chorobach daje najlepsze rezultaty. Do nabycia w aptekach i droguerjach. 1967ch

RCZMAITOSCI

Teoria Einsteina umożliwi podróż na księżyc?

Profesor fizyki na uniwersytecie nowojorskim H. Sheldon ogłosił artykuł o rezultatach, jakie można będzie osiągnąć na podstawie nowej teorii prof. Alberta Einsteina.

Nowa teoria prof. Einsteina o połączeniach elektryczności i magnetyzmu z grawitacją — pisze prof. Sheldon — otwiera nowe widnokręgi dla nauki, która dzięki niej będzie w stanie dokonać doświadczeń fizycznych, które dotychczas zdawały się być zupełnie nieziszczalnymi. Można będzie np. przeprowadzić doświadczenia nad utwierdzeniem w powietrzu samolotów, nie uciekając się przytem do pomocy silników lub innych narzędzi, można będzie usiłować wyjść przez okno w powietrze, nie narażając się na upadek, lub też można będzie puścić się w podróż do księżyca, oczywiście o ile dzięki teorii Einsteina pokonana zostanie zasadnicza przeszkoda takiej podróży, a mianowicie siła ciężenia (grawitacji).

Teoria ta daje nauce nowe ogniwo, którego brak odczuwało się w łańcuchu teorii o związkach, jakie zachodzą między elektrycznością, ciepłem, energią, światłem, przestrzenią, czasem, grawitacją a materją. Jeśli dalsze badania faktycznie stwierdzą identyczność siły elektrycznej i siły ciężenia, umożliwiona będzie próba wyeliminowania skutków działania grawitacji, jak już zdołaliśmy usunąć skutki działania elektrycznego.

Przygoda nowoczesnego Harun Al Raszyda

Wszyscy chyba znamy bajeczkę o Harun Al Raszydzie, który błąkał się po ulicach Bagdadu, dowiadywał się, korna się stała krzywda i pomagał wszysokim biednym ludziom. Oto w Paryżu niedawno przydarzyła się przygoda, świadcząca o tem, że pamięć tych nieznanym dobroczyńców jeszcze nie wymarła.

Pewnego pięknego dnia zauważył bogaty człowiek pewnego biednego, nader słomnie ubranego młodego mężczyznę, który długo stał przed oknem wystawowym pewnej restauracji. Po oczach jego poznał nowoczesny Harun Al Raszyd, że ma do czynienia z prawdziwym głodomorem. Przystąpił więc do niego i powiedział mu, że może wejść do restauracji i zamówić sobie na jego rachunek suty obiad. Harun Al Raszyd był jeszcze na tyle łaskawy, że wsunął młodemu człowiekowi trzy franki, by miał na napiwek dla kelnera. Ku swemu zaskoczeniu dowiedział się następnie dobroczyńca, że jego pupil zjadł i wypił za przeszło sto kilkadziesiąt franków. Wiadomą jest rzeczą, że dobry obiad w Paryżu kosztuje 20 franków, ale młody ów człowiek okazał się doskonałym smakoszem i wybierał dobre wina i wyszukane potrawy.

— A czy przynajmniej zostawił panu napiwek? — spytał się ów dobrodziej.

— Nie, — brzmiała odpowiedź, — albowiem krewny pański pozostawia to panu, by pana nie obrazić.

m. in. wzmoczenie walki z działalnością chrześcijańskich misjonarzy wśród ludności żydowskiej w Palestynie. Konferencja postanowiła powołać do życia stow. Bnei Brith dla kobiet. Nadto palestyńskie Bnei Brith zwrócą się do bratnich stowarzyszeń w krajach djaspory z prośbą o przyznanie im, by członkowie tych stowarzyszeń zwindyli Palestynę.

KLUB ŻYDOWSKO-ARABSKI W HAJFIE. W Hajfie został założony pierwszy palestyński klub żydowsko-arabski. Według statutu wszelkie sprawy polityczne są wykluczone z działalności klubu. Celem uniknięcia rozbieżności zdań, za rzędowy język klubu uznano język angielski.

DR HAAS — PREZESEM KLUBU DEMOKRATYCZNEGO PARLAMENTU NIEMIECKIEGO. Klub demokratyczny Reichstagu obrął na swym ostatnim posiedzeniu posła Dr. Ludwika Haasa (Żyd) na przewodniczącego klubu.

„Alijah” do Palestyny

Jerozolima (ŻAT) Na okręcie „Sinaja” przy było w tych dniach do Jasły 152 imigrantów żydowskich w tej liczbie 108 chaluców. Przy lądowaniu chaluców przywitał przedstawiciel egzekutywy sjonistycznej. Tegoż dnia przybyła na okręcie rosyjskim „Iljicz” grupa chaluców z Odesy. Również na okręcie „Lloyd Triestino” przybyła do Palestyny pewna liczba imigrantów żydowskich.

Egzekutywa sjonistyczna interwenjowała u rządu palestyńskiego w sprawie udzielenia zezwolenia na przybycie do kraju 10 rodzin żydowskich, wysiedlonych z Rosji a oczekujących od dłuższego czasu w Konstantynopolu zezwolenia rządu palestyńskiego. Przedstawiciel rządu przyrzekł zastosować wszelkie możliwe ułatwienia w granicach obowiązujących przepisów.

O odkrycie grobów królów judejskich

Londyn (ŻAT) W depeszy z Jerozolimy „Morning Post” donosi, iż prowadzone obecnie w okolicach historycznego Miasta Dawida roboty wykopaliskowe rokuja wielę nadziei odkrycia grobów królów Judei. Szereg badań archeologiczno-egzotycznych świadczy o tych możliwościach.

Głodujący Żydzi besarabscy apelują o ratunek

Kiszyniow (ŻAT) W związku ze straszliwą klęską głodową w Besarabji nadrabim Cyrelson przyjął przedstawicieli prasy, którym oświadczył m. in.: Sytuacja gospodarcza ludności żydowskiej w Besarabji jest groźną. Straszny głód i zimno zagrażają egzystencji Żydów besarabskich. Zwracamy się z apelem do Żydów na całym świecie o pospieszenie z najszybszą pomocą celem uratowania żydostwa besarabskiego przed zagładą głodową. Jedyny Bóg wie, kiedy tej najgroźniejszej z katastrof zostanie położony kres.

Głód panujący obecnie w Besarabji z powodu tegorocznego nieurodzaju objął oprócz osiedli wiejskich również 27 miast i miasteczek. 50 tysięcy rodzin przeważnie żydowskich w tych miastach cierpi głód w literalnym tego słowa znaczeniu. W samym Kiszyniowie 2.000 rodzin korzysta z skąpych zapomóg komitetu niesienia pomocy głodującym który oczywiście nie może podoląć rozmiarom klęski głodowej. Tysiące rodzin nie stać na ogrzewanie swych mieszkań. Działwa i starcy są zupełnie wyczerpani głodem. Pożyczyć im ich stanowi chleb z kukurudzy, wydawany raz dziennie.

RABIN Z SOSNOWCA NABYWA OBSZAR ZIEMI W PALESTYNIE. Do Jerozolimy przybył rabin Salomon Hanoch Rabinowicz z Sosnowca. Rabin Rabinowicz zamierza nabyć w Palestynie obszar ziemi celem założenia plantacji pomarańczy.

75-LECIE URODZIN WYBITNEGO LITERATA RIBRAJSKIEGO. Najstarszy pisarz hebrajski w Palestynie Aleksander Zyskind Rabinowicz obchodzi 75-lecie swych urodzin. Komisja oświatowa „Histadruth Haowdim” postanowiła obchodzić jubileusz sędziwego pisarza hebrajskiego przez ogłoszenie jego dzieł oraz zorganizowanie szeregu odczytów o jego twórczości literackiej.

ROZWÓJ GIMNAZJUM „HERCLIIJA” W TEL AWIWIE. Jak wynika ze sprawozdania odczytanego przez dyrektora gimnazjum hebrajskiego „Herclija” w Tel Awiwie na zebraniu rodziców, uczęszcza do tego gimnazjum w roku bież. 673 uczniów, i uczenie. Roczny budżet gimnazjum sięga 12.000 funt. szterl., przyczem wpłaty szkolne wynoszą 9.000 f. szterl.

ŻYD POSLEM ST. ZJEDNOCZONYCH W TURCJI Według doniesień nieurzędowych posłem St. Zjednoczonych w Turcji wyznaczony został znany magnat filmowy, wice-przewodniczący „Metro-Coldwyn-Mayer Film Corporation” p. Louis Mayer (Żyd). Louis Mayer jest osobistym przyjacielem prezydenta Hoovera, pochodzi on z Europy i liczy lat 44.

MISJONARZE AMERYKAŃSCY ZWIĘKSZAJĄ SWĄ AKCJĘ WŚRÓD LUDNOŚCI ŻYDOWSKIEJ W Nowym Jorku odbył się doroczny synod misjonarzy prowincji Nowego Jorku, New Jersey i Porto Rico. Misjonarz Tomasz Burjess odczytał sprawozdanie z działalności misyjnej wśród inowierców i doniósł m. in., iż wspomniane prowincje zamieszkuje 3 miliony Żydów, z których „wielu można pozyskać dla chrześcijaństwa zapomocą odpowiedniego systemu uświadamiania”. Po ożywionej dyskusji misjonarze uchwalili rezolucję o spotęgowaniu działalności misyjnej wśród ludności żydowskiej.

OFIARA „NUMERUS CLAUSUS” NA WĘGRZECH — LAUREATEM NAGRODY FRANCUSKIEJ. Francuska akademja lekarska przyznała nagrodę Argouta za doniesłe badania lekarskie uzgonemu żydowskiemu Drowi Karolowi Brodyemu, rodem z Węgier. Z powodu „Numerus Clausus” na Węgrzech Dr Brody był zmuszony odbywać swe studia lekarskie w Paryżu. Dzieła Dr Brodyego wywołały wielkie zainteresowanie w kołach lekarskich.

ZGON WYBITNYCH LEKARZY ŻYDOWSKICH W Hamburgu zmarł przeżywszy lat 79 światowej sławy dermatolog prof. Gerson Unna (Żyd). Zmarły był autorem szeregu epokowych dzieł w dziedzinie chorób skórnych.

W Manchesterze zmarł przeżywszy lat 69 lekarz żydowski Nathan Charles Harring. Zmarły, specjalista chorób płucnych, był założycielem i ordynatorem szpitala żydowskiego w Manchesterze. Piastował on również urząd lekarza miejskiego.

KONFERENCJA BNEJ BRITH W PALESTYNIE. W Jerozolimie odbyła się konferencja 16ż Bnej Brith w Palestynie. Konferencja uchwalila

Wiadomości z kraju

W rocznicę zgonu bł. p. Mojżesza Frostiga

W ubiegłą sobotę minął rok od dnia zgonu p. błażego i naczelnego redaktora lwowskiego „Morgenu” bł. p. Mojżesza Frostiga. Z powodu rocznicy odbyło się staraniem redakcji „Morgenu” żałobne nabożeństwo w synagodze postępowej przy udziale tłumów publiczności. W nabożeństwie wzięła udział Egzekutywa Organizacji sjonistycznej wsch. Małopolski, przedstawiciele organizacji gospodarczych, których założycielem był bł. p. Frostig i reprezentanci wszystkich instytucji sjonistycznych. Związek literatów żydowskich urządził akademię żałobną, na której przemówienie o zmarłym wygłosił Dr. Maier Geyer. Pożatem odbyła się żałobna akademja dla wychowanków Domu sierót, którego jednym z założycieli był bł. p. Frostig.

W niedzielę zabrał się u grobu bł. p. Frostiga przyjaciele, towarzysze i rodzina zmarłego, aby uczcić jego pamięć.

Z okazji rocznicy wydał „Morgen” piękny powiekszony numer z artykułami Dra M. Ringla, Dra A. Inslera, Sz. Gottlieba i M. Kleinmana redaktora „Haolamu”.

List z Tarnowa

Nie będzie komisarza na ratuszu! — Akeja na rzecz Keren Hajesod. — Liga Młodzieży Sjonistycznej. — Z Tow. „Muza”. — Stosunki w „Jad Charuzim”.

Należy stwierdzić z zadowoleniem, iż uporeczywie obiegające nasze miasto od dłuższego czasu pogłoski o domniemanym rozwiązaniu Rady Miejskiej okazały się zupełnie bezpodstawne. Na ostatnim posiedzeniu Rady Miejskiej złożył burmistrz p. Dr. Kryplewski oświadczenie, w którym zdemontował na podstawie zacytowanych u kompetentnych czynników informacji wszystkie na ten temat kursujące wieści i stwierdził, iż Rada Miejska w obecnym swym składzie przeprowadzi nowe wybory, a o rządach komisarskich niema nawet mowy.

Ostatnio bawił u nas delegat Centrali Keren Hajesod tow. Dr. Ludwik Menasche celem ustalenia w porozumieniu z komitetem lokalnym Organizacji Sjonistycznej terminu przeprowadzić się mającej akcji na rzecz Keren Hajesod. Akcja rozpocznie się w pierwszych dniach marca, a w najbliższym już czasie zostanie w tym celu utworzony specjalny komitet, złożony z przedstawicieli wszystkich frakcji sjonistycznych oraz sympatyków naszego ruchu, który się zajmie szczegółowymi przygotowawcami.

Na uwagę zasługuje utworzenie się w naszym mieście Ligi Młodzieży Sjonistycznej, w skład której wchodzi wszystkie organizacje młodzieży bez względu na ich zabarwienie frakcyjne. Zadaniem Ligi będzie zbliżenie wzajemne oraz ożywienie ruchu wśród młodzieży. W tym celu ukonstytuował się Wydział, w skład którego wchodzi przedstawiciele poszczególnych związków z tow. Spielmanem (Achdut) na czele, który ma zrealizować nakreślony przez Ligę program.

Tow. Dram. „Muza” wystawiła z powodzeniem rewję żydowską humoru i śmiechu „Dajcie radę” przy czym prym wodziła znana i powszechnie lubiana artystka p. Rappel-Leiblowa, której każdorazowe wystąpienie wywoływało burzę oklasków.

W ubiegłą niedzielę odbyło się Walne Zebranie „Jad-Charuzim” przy minimalnej obecności członków, bo przybyło zaledwie 60-ku na ogólną liczbę około 400-tu. Związek rzemieślników, ongiś kwitujący, coraz bardziej upada, a to z winy drobnej kliki, która karczowio trzyma na się władzy i uczyniła z stowarzyszenia mającego na celu obronę interesów gospodarczych rzemieślnika żydowskiego, arenę polityczną, którą stara się wykorzystać dla zaspokojenia swych osobistych ambicji. Już czas, najwyższy czas, aby większość zdrowo myślących warstw rzemieślniczych położyła kres dotychczasowej anarchji, oczyściła zbrukany teren i znowu przystąpiła do normalnej pracy dla dobra rzemieślników żydowskich. Nie ulega bowiem wątpliwości, że przy odrobinie dobrej woli dałoby się dużo jeszcze dobrego i pożytecznego działać dla tej bądźco bądź tak ważnej placówki rzemieślniczej

Konferencja dyrektorów żydowskich szkół średnich w Polsce

W dniach 31 stycznia i 1 lutego br. odbyła się w Łodzi pierwsza konstytuująca konferencja Koła Kierowników Żydowskich Szkół Średnich w Polsce, organizacji obejmującej w myśl swego programu wszystkich Dyrektorów żydowskich szkół

średnich w Polsce stojących na gruncie narodowego programu wychowawczego, a dążącej z jednej strony do ufundowania i rozbudowy narodowego charakteru szkół, a z drugiej strony do obrony zawodowych, moralnych i materialnych interesów swych członków. Do Koła Kierowników zgłosiło się do dnia dzisiejszego wójt akces przeszło 40 dyrektorów szkół społecznych i prywatnych z polskim i hebrajskim językiem wykładowym.

Z ramienia Wydziału Wykonawczego Związku Zrzeszeń Społecznych utrzymujących żydowskie szkoły średnie w Polsce, jako organizacji obejmującej przeważającą większość narodowych społecznych szkół średnich w Polsce, brali udział jako goście w obradach konferencji pp. Dr. Braudé i Dr. Tartakower.

Konferencja, która obradowała pod przewodnictwem pp. Dyr. Brandstättera (Łódź), Russaka (Radom) i Dra Straucha (Włocławek), wysłuchała referatów o stanie i o zagadnieniach żydowskiego narodowego szkolnictwa średniego w Polsce, o potrzebie organizacji dla kierowników żydowskich szkół średnich, jakoteż o statucie i o warunkach przystąpienia do Koła Kierowników. Po każdym z referatów nastąpiła szczegółowa dyskusja, w której wzięła udział przeważająca większość uczestników konferencji. Pożatem konferencja zastanawiała się też nad stosunkiem żydowskich szkół średnich do najnowszych zmian w państwowym programie nauczania, jakoteż nad stosunkiem do zawodowych organizacji nauczycielskich. Cały materiał obrad przekazano nowemu Zarządowi celem opracowania na jego podstawie odpowiednich wskazówek dla dalszej działalności organizacji. Do Zarządu zostali wybrani drogą tajnego głosowania pp. Dyrektorowie Brandstätter (Łódź), Pasternak (Lublin), Rieger (Łódź), Russak (Radom) i Dr. Strauch (Włocławek).

Konferencja uchwaliła wystosować depezę hołdowniczą do P. Prezydenta Rzeczypospolitej z okazji jego imienin i powiadomić o ukonstytuowaniu się organizacji Dyrektorów żydowskich szkół średnich w Polsce zarówno władze państwowe, jak i ogół społeczeństwa żydowskiego w kraju.

Echa zamordowania dyrektora Widzewskiej Manufaktury Alberta Kona

W sobotę późnym wieczorem zmarł w Łodzi zabójca bł. p. dyr. Alberta Kona, Edward Ciesiński. Śmierć nastąpiła wskutek krwotoku wewnętrzne-go. Edward Ciesiński zachował do ostatnich chwil życia przytomność. Wyjaśnił on, że krytycznego dnia czekał na dyr. Kona, chcąc prosić go o ponowne przyjęcie do fabryki. Dyr. Kon nie poznał go jednak, a przeczuwając coś złego, wyciągnął rewolwer. Ciesiński wydobyl również broń i obaj strzelili niemal równocześnie.

Tyle zeznania zanaręło już zabójcy dyr. Kona. Zgon młodego przemysłowca żydowskiego wywołał w Łodzi olbrzymie poruszenie. Albert Kon liczył 26 lat. Studja ukończył w Szwajcaryi, gdzie odbywał też praktykę w jednej z fabryk w Zurychu. Dopiero w dniu 1 grudnia 1927 r. wstąpił do fabryki swego ojca, Oskara Kona i wprowadził szereg reform w pracy. W przeciągu niedługiego czasu, dzięki pracy młodego dyrektora, zwiększyła się produkcja Widzewskiej Manufaktury. Wprowadził on nowe urządzenia, maszyny i zreformował metode pracy. Ojciec zwracał mu często uwagę, że jego reformy nie znajdują odzwierciedlenia wśród robotników i żądał, by Albert Kon nie mieszał się w sprawy, dotyczące najmu robotników. Niestety syn nie usłuchał ojca i przypłacił to życiem. Młody Kon był narodowym Żydem i podobnie jak ojciec usiłował zatrudniać w swojej fabryce robotników żydowskich. Za czasów jego przyletu do fabryki 80 robotników żydowskich. Albert Kon zatrudnił wychowanków Domu sierót żydowskich, a nawet wykształcił majstrów i podmajstrzych żydów. Pragnął on wykształcić pionierów przemysłu tekstylnego w Palestynie.

Śledztwo w sprawie mordu zostanie prawdopodobnie umorzono z powodu zgonu zabójcy. Ojciec zamordowanego Oskar Kon miał oświadczyć, że jeśli śledztwo wykaże, iż chodzi tu nie o akt indywidualnej zemsty, lecz o akcję zbiorową, której Ciesiński miał być wykonawcą, wówczas sprzeda swoją fabrykę. Nieszczęśliwemu ojcu i całej rodzinie towarzyszy powszechny żal.

Olbrzymi nożar tartaku „Oikos”

Krany z wodą zamrażały!

W ubiegłą sobotę spaliła się w Rzesni Polskiej pod Lwowem największa w całej Polsce fabryka

dyktów i forajerów, należąca do spółki akcyjnej „Oikos”. Pożar wybuchł o godz. 5-tej rano, a w krótkim czasie plomienie ogarnęły cały kompleks budynków fabrycznych, obejmujący 10 budynków, w których mieściły się kotłownia, suszarnie, maszyny, magazyny i t.d. Ogień rozszerzał się z szaloną szybkością, zapalając podatny grunt w łatwo palnym materiale. O ratunku maszyna i materiały mowy być nie mogło, ponieważ wnętrza magazynu i hal przedstawiało jedno morze płomieni. Wśród urządzeń technicznych spaliły się także materiały przedstawiające olbrzymią wartość. Według dotychczasowych obliczeń straty wyniosła kilka milionów złotych. 20 rodzin robotniczych pozostało bez chleba. Większość spalonych gmachów została wybudowana zaledwie trzy lata temu. Przyczyna pożaru nie została jeszcze dotychczas wyjaśniona, będzie ona przedmiotem dochodzeń. Krąży wersja, że pożar powstał od palącego się w piecyku koksu. Fabryka była ubezpieczona, jednakże premia asekuracyjna nie pokryje całej szkody.

Straszna zbrodnia obłąkanego

Nasz korespondent jarosławski (m) donosi: W sobotę rano zostało miasto nasze zaalarmowane straszną zbrodnią, popełnioną przez obłąkańca.

Zajście miało to następujące: Do niejakiego Adama Knapa przyszedł o godz. 7-mej rano sąsiad jego 27-letni unystowo chorey Leon Szyja. W mieszkaniu znajdowała się jedynie 12-letnia pasierbica Knapa. Sam Knap zajęty był rozpalaniem ognia pod kuchnią, a nie spodziewając się niczego, nie zwracał uwagi na przybysza. Nagle Szyja wyciągnął sztabę żelazną, uderzył nią dwa razy Knapa po głowie, tak że ten runął nieprzytomny na ziemię, a następnie toporem odrąbał głowę od tułowia i schował ją do plecaka. Dziewczyna, będąc świadkiem zajścia, wszczęła alarm i cudem tylko uniknęła śmierci. Następnie wyszedł obłąkany zupełnie spokojnie z domu na rynek i dopiero — dwaj posterunkowi widząc skrwawione ubranie, zabrali go na komisariat, i tu po otwarciu plecaka odkryto straszną zbrodnię.

Zaznaczyć musimy, że Szyja od młodości jest umysłowo chorym, jednakowoż z powodu niemożności umieszczenia go w Zakładzie (rzekomo z powodu braku miejsca) pozostawał zupełnie bez dozoru.

Obłąkańca zbrodniarza, zakutego w kajdany, osadzono w tutejszych aresztach sądowych aż do ukończenia śledztwa, a następnie przeniesiony zostanie do Przemysła, gdzie stanie w najbliższej kadencji przed sądem przysięgłym.

ZMIANA STAROSTY W ŻYDACZOWIE. Dotychczasowy starosta w Żydaczowie, p. Stanisław Agapowicz, przeniesiony został w stan spoczynku, na jego zaś miejsce mianowano starostą p. Antoniego Rusińskiego.

ODCZYT DLA POLICJI. W tych dniach poseł Malinowski wygłosił odczyt w Lublinie pt. „Dlaczego wystąpiłem z PPS”. Opozycyjna prasa lokalna w nadzwyczaj ostrej formie krytykuje wystąpienie posła Malinowskiego. „Głos Lubelski” zarzuca posłowi Malinowskiemu tendencje militarystyczne. „Ekspress Lubelski” podaje, że odczyt wygłoszony był dla policji, ponieważ było na nim aż 14-tu policjantów (AW).

PRECZ Z TAKIMI PEDAGOGAMI! W miasteczku Opolu, (województwo lubelskie) bawił się w szkole w czasie pauzy 10-letni chłopczyk Stanisław Subjakowski ze swoimi kolegami. Bawiąc się, mimowoli pełnił kierownika szkoły p. Gawdzika. Kierownik wpadł w gniew i brutalnie uderzył dziecko w głowę. Chłopczyk upadł zakrwawiony na ziemię. Uderzenie było tak silne, że nawet natychmiastowa pomoc lekarska nie pomogła. Chłopczyk zeahorował i przez cztery tygodnie leżał bez przytomności. Zachowanie się kierownika i wychowawcy wywołało deprymujące wrażenie wśród rodziców. Wpłynęła skarga do inspektora szkolnego w Puławach. Skarga nie odniosła atoli żadnego skutku.

ZNOWU MORD POLITYCZNY WE WŁOCŁAWKU. Onegdaj został we Włocławku zamordowany robotnik niejakiej Wojciechowski. W chwili, gdy Wojciechowski wychodził z fabryki, przystąpił do niego pewien młodzieniec i ze słowami „Śmierć zdrajcy” zastrzelił go Wojciechowski padł na ziemię, a odwieziono do szpitala, zmarł po dwóch godzinach, nie odzyskawszy przytomności. Według zeznań rodziny Wojciechowskiego, otrzymywał zamordowany ostatnio często listy z pogróżkami, że zostanie zamordowany. Brał on czynny udział w ruchu robotniczym, a ostatnio podejrzany go o akcje prowokatorskie. Policja rozpoczęła śledztwo, atoli mordercy dotąd nie wykryto.

KRONIKA

Wschód słońca 7 m. 10	Luty 5 Wtorek 25 Szebat 5689	Zachód słońca 16 m. 28
-----------------------------	---	------------------------------

Reduta Prasy

Na czoło tegorocznych zabaw karnawałowych wysunęła się — jak zwykle — tradycyjna Reduta Prasy, urządzona staraniem Syndykatu Dziennikarzy Krakowskich w salach Starego Teatru w noc z 1 na 2 bm. Zabawa dziennikarzy udała się w całej pełni i to pod każdym względem. Doborowa pod względem towarzyskim, imponująca bogactwem toalet i pomysłowością kostiumów uroczych maseczek, pełna upojnego czaru i beztroskiej uciechy, a przytem wolna od tego, czego publiczność zazwyczaj się obawia — wolna od zbytńskiego tłoku, od przysilowiowej przed paru laty „prasy”, zabawa onegdajsza pozostawiła u wszystkich jak najlepsze wspomnienie. Można śmiało stwierdzić, że wszyscy uczestnicy reduty bawili się doskonale, dzięki starannie przygotowanemu przez komitet uroczajstwu, a także dzięki pomysłowym, dotąd w Krakowie nieznanym atrakcyjom. Zwolennicy tańca mogli natanńczyć się dowoli przy dźwiękach trzech świetnych zespołów mistrzowskiej orkiestry 20 pp. pod osobistym kierownictwem majora Schreyera, grających nieprzerwanie najnowsze „przeboje”, obok starych, niezawodnych melodii straussowskich walczyków. Ukazujące się na jednej ze ścian wielkiej sali tajemnicze znaki świetlne, łączące się czyto w obrazki, czy też w dowiejne napisy, wywoływały okrzyki podziwu i burzę oklasków wśród rozbawionych gości redutowych. Znaki te były dziełem „Nanografa”, który reprodukował świetne karykatury art. mal. Wasilewskiego i to w chwili ich rysowania, przyciem widoczny był także ołówek, prowadzony ręką artysty. Zapomocą „Nanografa” ogłaszał też komitet ważniejsze momenty zabawy, jakoby przybycie osobistości, opis toalet, przebieg kampanii wyborczej o tytuł „królowej karnawału”, wynik wyborów, a wreszcie zapowiedź intronizacji. Ukazywały się też dowieczne napisy reklamowe, zachęcające, nie bez skutku, do zapoznania się z doborowym bufetem i jego „płynnym” inwentarzem. Do głównych atrakcyj zabawy zaliczyć należy wspaniały akt intronizacji „królowej karnawału” w otoczeniu barwnego orszaku dam dworu i kotlistów w strojach tureckich. Po zacieklej walce wyborczej tytuł „królowej karnawału” dzięki największej ilości uzyskanych głosów zdobyła uroczą p. mecenasowa Jakubowska. Godność pierwszych dam dworu przypadła pp. Pinińskiej, dyr. Volkmanowej, Mussilowej i Ordyńskiej. „Nanograf” ogłosił nazwiska wybranych pań, poczem na wielką salę wkroczył wśród dźwięków fanfar i huku kotłów orszak, na czele którego niesiono królową w lektyce pod baldachimem. Za nią posępowało 9 dam dworu w otoczeniu członków komitetu. Kiedy królowa z damami dworu stanęły na estradzie, ukazując swe oblicza przepelnionej sali i galerji, orkiestra odegrała „hymn królewski” układu majora Schreyera. Wśród burzliwych oklasków nastąpił akt koronacji królowej oraz wręczenie wyróżnionym paniom cennych premij, w postaci obrazu prof. Jarockiego, dwóch złotych zegarków, pięknych kasetek z perfumami, manicure, oraz części garderoby damskiej. Tytuł następców Valentina, oraz połączone z tym tytułem wartościowe upominki od komitetu, zdobyli pp. hr. Tarnowski (w pięknym stroju markiza), hr. Tyszkiewicz i sympatyczny artysta teatru „Gong” mały Bolcio Kamiński. Ochozca beztroska zabawa przeciągnęła się do godz. 8-mej rano.

Niepodobna wymienić wszystkich osób ze sfer urzędowych, artystycznych, palestry, finansów, przemysłu, ziemiaństwa, które wzięły udział w dorocznej zabawie dziennikarzy krakowskich, wspomniemy więc tylko o reprezentantach władz w osobach wicewojewody Dra Ducha, prezydenta miasta Rollego, wiceprezydenta Ostrowskiego, rektora U. J. Kallenbacha, prezesa Izby skarbowej Gregera, prezesa dyrekcji poczty Dutczyńskiego, naczelnika wydziału bezpieczeństwa w województwie radcy Walickiego, dyrektora m. Kasy oszczędności Federowicza, naczelnika wydziału magistratu nadradcy Kubalskiego i in.

Do Żydów krakowskich!

**Strzeżcie i kontrolujcie Wasze prawo wyborcze! —
Dziś rozpoczyna się termin reklamacyjny.**

Dziś rozpoczyna się pierwszy dzień reklamy prawa wyborczego przy zbliżających się wyborach do żydowskiej gminy wyznaniowej w Krakowie. Zbliżające się wybory są pierwszymi wedle nowej ordynacji wyborczej. Przez długie lata organizacja sjonistyczna, jako jedyna walczyła o rozszerzenie prawa wyborczego do kahałów i usunięcia systemu kurjałnego. Przez dziesiątki lat menerzy polityczni kahału przeciwstawiali się też walce organizacji sjonistycznej i nawet w ostatniej godzinie przed wydaniem nowej ordynacji wyborczej starali się ją telegramami i zakulisowymi zabiegami unicestwić. Dziś, wyłącznie dzięki wytrwałej i konsekwentnej pracy organizacji sjonistycznej, liczba wyborców w Krakowie będzie w stosunku do dawnej liczby przy systemie kurjałnym, prawie że podwojona.

W komisji wyborczej reprezentanci opozycji ciężką musieli stoczyć walkę, aby zapewnić po szanowaniu prawa wyborców i uniemożliwić szykany.

Krótki, bo 8-dniowy termin reklamacyjny jest dalszym etapem tej walki.

Żydzi! Wyborcy!

Nie pozwólcie na to, by przez Waszą opieszałość, obojętność i indyferentyzm Wasze prawo wyborcze zostało zaprzepaszczone!

Lista wyborcza jest przystępna do wglądu publicznego. Każdy, kto złożył deklarację, każdy kto został opodatkowany, choćby deklaracji nie złożył, każdy, którego deklarację niesłu-

sznie unieważniono, niechaj bezzwłocznie stwierdzi, czy znajduje się na liście wyborczej.

Niestety, dotąd nie zdołaliśmy mimo zabiegów uzyskać odpisu listy, któraby nam i innym stronnictwom ułatwiła oszuwanie nad akcją reklamacyjną. Mamy jednak nadzieję, że słuszne nasze żądanie otrzymania listy takiej jeszcze zostanie na czas uwzględnione.

Wyborcy żydowscy! Strzeżcie Waszych praw! Stójcie na straży, aby Wam prawa wyborczego nie wydarto i aby jak największa liczba wyborców mogła się wypowiedzieć.

Wszelkiej pomocy w akcji reklamacyjnej udziela biuro wyborcze przy organizacji sjonistycznej, Stradom 15, tel. 45—41.

**Komisja Wyborcza
przy Organizacji Sjonistycznej w Krakowie**

9796 WYBORCÓW KAHAŁNYCH

Jak się informujemy, liczba uprawnionych do głosowania wyborców przy wyborze Rady gminy żydowskiej w Krakowie, wynosi wedle listy, ułożonej przez zarząd kahału, 9796 osób. Liczbą tą objęci są zarówno wyborcy opodatkowani, którzy nie mieli potrzeby wnoszenia deklaracji, jak i nieopodatkowani, którzy wnieśli deklaracje. Jak wiadomo, liczba wniesionych deklaracji przekraczała 10.000.

Przeglądanie list odbywa się w biurze kahału przy ul. Skawińskiej 1. 2 począwszy od dziś, wtorku, do środy, dnia 13 bm. codziennie z wyjątkiem soboty, w godzinach od 10 rano do 8 wieczór. W tymże okresie można wnosić reklamacje.

— **MARSZAŁEK SEJMU DASZYŃSKI** opuścił wczoraj w południe Kraków, udając się do Warszawy.

— **POGRZEB BŁP. J. EISENSTADTA.** Onegdaj odbył się na cmentarzu żydowskim w Krakowie przy licznej udziale ludności żydowskiej pogrzeb błp. Jechiela Izaka Eisenstadta, ojca zięcia rabin krakowskiego p. Kornitzera. Zmarły liczył 68 lat i pochodził ze znanej i sławnej w całym świecie rodziny rabinackiej. Błp. Eisenstadt był zamożnym kupcem w Warszawie, ale niemal całe życie poświęcił nauce judaistycznej. Był znanym filantropem i ufundował szereg uczelni ortodoksyjnych. Zmarł w San Remo, skąd zgodnie z testamentem przewieziono jego zwłoki do Krakowa, gdzie mieszka jego jedyny syn, zięć rabin krakowskiego.

— **ZNOWU ODWOŁANIE POSIEDZENIA RADY M. KRAKOWA.** Posiedzenie Rady miejskiej, które miało się odbyć 31 ub. m. i zostało przełożone na dziś, tj. wtorek, zostało ponownie odwołane. Termin posiedzenia, które zapowiada się bardzo burzliwie, dotąd nie jest ustalony.

— **MRÓZ ZAŁAMAŁ SIĘ.** Wczoraj nad ranem termometr wskazywał jeszcze —23 stopnie C, jednak w godzinach przedpołudniowych pod wpływem ciepłego wiatru zachodniego nastąpiło raptowne podniesienie temperatury, która doszła do —5 stopni C. Oczekiwane jest dalsze ocieplenie.

— **SPÓZNIENIA POCIĄGÓW,** które w niedzielę osiągnęły rekordową cyfrę 8 godzin, w dniu wczorajszym zmniejszyły się znacznie. Pociągi ze Lwowa nadchodziły do Krakowa przeciętnie z opóźnieniem 100-minutowym, od strony Warszawy z opóźnieniem 60—100-minutowym. Pociąg pospieszny Berlin—Bukareszt, mający przyjazd o godz. 12:20 w południe, nie przybył wcale, z powodu panujących w Niemczech zawieji śnieżnych. Zamiast tego pociągu, przybył pociąg dodatkowy z Wrocławia. Również nie przybył wcale poranny pociąg pospieszny z Gdańska, wskutek wypadku na odcinku Kalety—Podzamcze. Zamiast tego pociągu uruchomiono w Katowicach pociąg dodatkowy który przyjechał po godz. 12-tej.

— **W DRODZE DO ZAKOPANEGO** na międzynarodowe zawody narciarskie zatrzymała się wczoraj w Krakowie grupa, złożona z 33 zawodników czeskich. Również przejeżdżało przez Kraków 3 zawodników niemieckich. Przejazd większej grupy Niemców oczekiwany jest dziś we wtorek przedpołudniem.

— **Z KRAKOWSKIEGO TOWARZYSTWA LEKARSKIEGO.** We środę 6 bm. odbędzie się o godzinie 8:15 wieczorem w sali posiedzeń Krakowskiego Towarzystwa Lekarskiego z następującym programem: Odczyt Dr Owsinińskiego Józefa pt.: „Sprawozdanie z wycieczki higienicznej po Włoszech, zorganizowanej przez Ligę Narodów”.

— **6 ZACHOROWAŃ NA SZKARLATYNĘ** zgłoszono w ciągu ub. tygodnia w miejskim urządzie zdrowia w Krakowie. Poza tem zanotowano 3 zachorowania na koklusz i po 1 na dyfterję, odrę i ospę wietrzną.

— **ROZWÓJ EKONOMICZNY KRAKOWA W XIX W.** (Cykl odczytów Tow. Miłośników Historji i Zabytków Krakowa). We środę dnia 6 bm. w sali Izby handlowej i przemysłowej ul. Długa 1, wygłosi adw. Dr Klemens Bakowski odczyt pt. „Rozwój ekonomiczny Krakowa w XIX w.” Początek o godzinie 6-tej. Wstęp 1 zł. Dla młodzieży szkolnej 50 gr.

— **ZABITY PRZEZ ŻONĘ I SYNA.** Onegdaj zmarł Józef Zak (lat 53) z Kaszowa pow. Kraków, wskutek pobicia przez swą żonę Rozalję (lat 50) i syna Jana (lat 21). Bójka powstała na tle familijnem wskutek datującego się od dłuższego czasu złego pojęcia. Sprawcy zostali aresztowani za zabójstwo przez posterunek policji w Łąkach i odstawieni do sądu.

— **NAPAD RABUNKOWY.** Doniesiono do policji krakowskiej, że Kazimierz Zarzycki z Dąbrowki Niemieckiej w dniu 1 bm. o godz. 19:30 został napadnięty w polach koło prochowni przez dwóch osobników nieznanych, z których jeden uderzył go tępym narzędziem w twarz tak silnie, że upadł na ziemię, a drugi zrabował mu portfel z gotówką 223 zł, jeden zegarek niklowy szwajcarski i łańcuszek złoty cienki na ogólną szkodę 381 zł. Dochodzenia prowadzi komisariat policji w Nowym Sączu.

— **ZACZADZENIU** uległ wczoraj przedpołudniem Izidor Schamroth w mieszkaniu swem przy ul. Starowiślniej 1. 40. Wypadek spowodowany był nieszczelnością pieca. Zawezwany lekarz pogotowia po udzieleniu Schamrothowi pierwszej pomocy, przewiózł go do szpitala. — Lżejszego zaczadzenia doznał Andrzej Polus kaflarz i pomocnik jego Jan Wiernicki przy pl. Franciszkańskim. Lekarz pogotowia pozostawił ich opiece domowej.

— **POŻAR W FILJI KASY CHORYCH W PODGÓRZU.** Wczoraj o godzinie 2:45 pop. zapaliła się od pieca kaflowego ścianka w biurze kontroli, w gmachu filji Kasy chorych przy pl. Serkowskiego na II-giem piętrze. Zawezwany oddział podgórskiej straży wkrótce ugasił ogień. Szkodą wynosi około 100 zł.

— **ZDERZYŁA SIĘ** na ul. Basztowej dorozka samochodowa Nr. Kr. 6657 z wozem tramwajowym Nr. 1 wskutek czego uszkodzony został przycucie wachlarz. Szkodą wynosi 180 zł. Wypadku w ludziach nie było.

— **DR LEON HIRSCH** Sekundarjusz Szpit. św. Łazarza. Kraków, Krakowska 13 zawiadamia, że wyjechał w celach specjalizacji zagranicę. 228g

Dokończenie poniedziałkowego posiedzenia Sejmu

Przemówienie posła Wiślickiego Słuszne uwagi obok taniej demagogii

W przemówieniu swem oświadcza poseł Wiślicki, że znamieniem jest, że gdy Sejm przystępuje do dyskusji nad pierwszym budżetem gospodarczym, ławy są puste.

Tu przerywa mowcy poseł Zaremba (PPS): Nasi towarzysze są, waszych niema.

Poseł Wiślicki patrzy w stronę klubu BB mówiąc: Nasi są też.

Poseł Zaremba: Patrz pan w inną stronę (wskazuje w stronę Koła żydowskiego).

Poseł Wiślicki mówi w dalszym ciągu: Na skutek błędnej polityki dawnych rządów mamy przeciążenie podatkowe. Jeżeli kupiectwo będzie nadal podatkowo tak upośledzone, jak poprzednio, to nie będzie mogło podtrzymać walki o podtrzymanie przemysłu krajowego. Zagadnienie kredytu ma pierwszorzędne znaczenie. Kupiectwo żydowskie kredytu prawie zupełnie nie otrzymuje.

Głos: Z Ameryki przychodzi.

Pos. Wiślicki: Amerykanie mówią, że nie będą dawać jałmużny: Naogół w państwie polskim mamy tylko obowiązek płacenia podatków i odsyłania synów do wojska.

Pos. Wierciak (Kl. nar.): Z tymi synami to gorzej.

Pos. Wiślicki: Bo jest ich za dużo, jak będzie mniej, to będzie lepiej... Domagam się od Banku Gospodarstwa Krajowego kredytu na cele kooperatywy żydowskich.

Pos. Wierciak: Dlaczego się pan do nas nie zwraca?

Pos. Wiślicki: Pos. Trąpczyński przestraszył mnie, że będzie wkrótce zmiana rządu. W dalszym ciągu mówca ostro występuje przeciwko etatyzmowi, który w pierwszym rzędzie uderza w ludność żydowską. Ruguje się Żydów z handlu, nie dając im innego zajęcia, np. w administracji państwowej. Mówca kończy: Przemawiam tu w imieniu kupiectwa żydowskiego, przyczem nie myślę polemizować z posłem Grynbaumem. Interes ludności żydowskiej jest tak samo dla mnie drogi, jak i dla niego, ale obronę jego interesów widzę nie w tej polityce, którą on prowadzi, lecz w tem do czego ja dążę. Dla dobra narodu żydowskiego razem z narodem polskim...

Następnie przemawia poseł Malinowski (Wyzwolenie), poczem zabiera głos poseł Stańczyk (BB).

Upośledzenie rzemiosła żydowskiego Przemówienie posła Rasnera.

Z kolei zabiera głos poseł Rasner (Koło Żydowskie), który nie kwestjonuje dobrej woli min. Kwiatkowskiego dla rzemiosła. Stwierdza jednak że mimo najlepszej woli ministra rzemiosło żydowskie jest upośledzone. Mowca omawia szczegółowo sprawę izb rzemieślniczych, wskazując iż instrukcje wyborne tak są ułożone, ażeby rzemieślnicy żydowscy nie mogli wziąć udziału w wyborach. W mechanizacji piekarni widzi mówca akcję skierowaną przeciwko tysiącom rodzin żydowskich. Dalej skarży się mowca na brak pomocy kredytowej dla spółdzielni żydowskich. Bank Gospodarstwa Krajowego udziela tylko kredytów politycznych, kierując się tendencjami antysemitycznymi. W dalszym ciągu odmawia poseł Rasner p. Wiślickiemu prawa przemawiania w imieniu kupiectwa żydowskiego, które to prawo przysługuje jedynie Kołu Żydowskiemu.

W dalszej dyskusji przemawiali posłowie Szewski (Piast) i Zalewski (klub nar.), poczem wygłosił dłuższe przemówienie minister handlu Kwiatkowski.

Następne posiedzenie jutro.

Dookoła zawodów w Zakopanem

Oficjalne otwarcie zawodów

Zakopane. 4. 2. PAT. Dzisiaj o godzinie 5 po poł. w sali „Morskiego Oka“ odbyło się uroczyste otwarcie zawodów narciarskich. Po prezencji drużyn zagranicznych nastąpiła odprawa i losowanie biegu na 50 klm. Start biegu jutro o godz. 8 rano na Wilczniku.

Prezydent Rzeczypospolitej na zawodach

Zakopane 4. 2. PAT. Pan Prezydent Rzeczypospolitej obiecał Komitetowi organizacyjnemu międzynarodowych zawodów narciarskich przybyć w dniu 8 bm. na start biegu na 18 klm.

Nowi goście zagraniczni

Zakopane. 4. 2. W poniedziałek w nocy przyjechali Szwajcarzy w liczbie 7 osób, pozatem przybyło 4 zawodników niemieckich z Czechosłowacji, 1 Łotysz i 1 Estończyk. Popołudniem przybyli Węgrzy.

Cała prasa europejska reprezentowana

Zakopane. 4. 2. Dziś przyjechało 23 dziennikarzy zagranicznych, głównie korespondentów pism zagranicznych z Berlina.

Razem z przybytymi obecnie znajduje się obecnie w Zakopanem 30-n zagranicznych dziennikarzy. W dniu jutrzejszym przybędzie jeszcze 20-tu. Reprezentowana jest prasa całej Europy, nadto Ameryki i Japonii. W dniu dzisiejszym odbędzie się konferencja prasowa dla dziennikarzy zagranicznych.

Posiedzenie zarządu FIS

Zakopane. 4. 2. Posiedzenie zarządu F.I.S. odbędzie się w środę. Z najważniejszych spraw, które zajmują się na porządku dziennym jest Olimpiada zimowa na rok 1932.

Trening na Krokwi

Zakopane. 4. 2. W ciągu dnia dzisiejszego trenowali na skoczni na Krokwi Finlandczycy, Norwedzy, Szwedzi, Szwajcarzy i Polacy. Publiczności zebrano się ponad tysiąc osób. Skok walczył się w granicach od 50 do 55 m. Świetną formę wykazał zwłaszcza V. Vinjarenen (Norwegia), Erickson i Edman (Szwecja). Polscy zawodnicy skakali równie daleko jak zagraniczni, zwłaszcza Cukier, Rozmus i Sieczka.

Bujak nie startuje do 50 km.

Zakopane. 4. 2. PAT. Na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej znany długodystansowiec polski Józef Bujak nie staje do biegu na 50 km.

Wycieczka parlamentarzystów francuskich do Polski

Paryż. 4. 2. PAT. Odbyło się tu przy bardzo licznych udziałach posłów i senatorów, pierwsze w r. b. posiedzenie plenarne polsko-francuskiej grupy parlamentarnej.

Po zagajeniu posiedzenia przewodniczący, poseł Loquain, przedstawił zebranym rękopis dzieła byłego premiera, Juljana Nowaka, o odbytej wycieczce w 1927 r. po Francji grupy parlamentarzystów polskich, druga kwestja, figurująca na porządku dziennym, była wycieczka parlamentarzystów francuskich do Polski. Przewodniczący odczytał zaproszenie, wystosowane w tej kwestji przez warszawską grupę parlamentarną, wzywając zebranych do wypowiedzenia się.

Zebrani postanowili jednogłośnie przyjąć zaproszenie i wyrazić serdeczne podziękowanie grupie parlamentarzystów polskich. Liczną grupę najwybitniejszych posłów i senatorów zapisało się natychmiast na listę uczestników wycieczki, która odbędzie się prawdopodobnie w pierwszych dniach czerwca po wyborach municypalnych. Z kolei zebrani przystąpili do dyskusji nad polityką zagraniczną Polski, którą referował deputowany Frot, sekretarza komisji spraw zagranicznych. Położono szczególny nacisk na referował deputowany Frot, sekretarz komisji spraw zagranicznych sejmu polskiego oraz na doniosły charakter ekspozycji p. ministra spraw zagr. Zaleskiego.

Katastrofa kolejowa w dyrekcji poznańskiej

Poznań. 4. 2. PAT. Dyrekcja PKP w Poznaniu komunikuje: Pociąg pospieszny nr. 407 idący ze Lwowa do Poznania najechał dzisiaj, tj. 4 bm. na pociąg nr. 32, idący do Katowic. Ranionych jest 6 osób. Ruch przypuszczalnie wstrzymany będzie na 5 godzin. Prezes dyrekcji Kolei Państwowych inż. Ruciński wyjechał z komisją na miejsce wypadku.

Stan zdrowia marsz. Focha

Paryż. 4. 2. PAT. W stanie zdrowia marszałka Focha zdaje się zauważyć lekkie złagodzenie stanu zapalnego płuc. Temperatura chorego dochodzi do 38 stopni, puls 54. Chory okazuje apetyt.

Po zamknięciu kroniki

— ZNOWU BRAK ŚWIATŁA! W ciągu dziesięciu dni część miasta poraz trzeci z rzędu była wczoraj przez dłuższy czas pozbawiona światła. Około godz. 5.30 popołudniu zgasy nagle światła w mieszkaniach przy ul. Szpitalnej, św. Ducha, św. Tomasza i św. Krzyża. Na tymczasem wyruszyło w tę okolice miasta pogotowie techniczne Elektrowni miejskiej. Po mozołnych poszukiwaniach odnaleziono nareszcie uszkodzenie kabla na odcinku plant koło Gródka, poczem prąd zaczął normalnie dopływać. Lampy odzyskały światło o godz. 7.45.

Sposób noszenia niemowląt u różnych ludów

Smieszni wydają nam się nieraz niektóre zwyczaje i obyczaje różnych ludów egzotycznych, posiadających tak odmienny od naszego tryb życia. — Zwykle jednak dziwactwo tego lub innego zwyczaju, stosowanego u ludów egzotycznych, bywa tylko pozorna i jest wytworem zupełnie celowego przystosowania się do odmiennych warunków życia. I dlatego to, co u nas jest rozpowszechnione i normalne, w pojęciu ludów egzotycznych jest takim samym dziwactwem, jak ich zwyczaje wydają się nam.

Nawet sposób noszenia niemowląt nie jest jednaki u różnych ludów. Pamiętajmy u nas zwyczaj noszenia niemowląt na rękę, przytulonych do matczynej piersi, jest bodaj najpowszechniejszym sposobem, poza nim jednak istnieje wiele innych sposobów. Murzynki w różnych częściach Afryki noszą niemowlęta na plecach, zawinięte w chustkę, służącą zarazem matce za okrycie. Eskimoski umieszczają dzieci w futrzanej kapuzie, używanej pozatem do nakrycia głowy. Maoryski z Nowej Zelandji również noszą dzieci na plecach w specjalnym płaszczu, sporządzonym z włókien lnu i z piór ptasich. U Indian w Ameryce Południowej i na wyspach Oceanji niemowlęta noszone są na plecach w specjalnych workach, siatkach, lub kołyskach z kory drzewnej.

Kobiety niektórych plemion murzyńskich noszą niemowlęta w koszykach na głowie, lub też usadowione na biodrze na specjalnej opasce, przewieszanej przez ramię. Ten ostatni sposób rozpowszechniony jest również w Indjach, w Siamie i na wyspach mórz południowych. Laponki noszą swe dzieci na rękę, ale razer z kołyską, Egipcjanki znowu czepiają niemowlęta na ramieniu.

Nowa fala aresztowań w Hiszpanji

Gubernator Walencji stanie przed sądem wojennym.

Wiedeń, 4. 2. PAT. Dzienniki donoszą z Madrytu, że gubernator Walencji gen. Capanello został aresztowany i pod ochroną wojska przewieziony do Madrytu, gdzie stanie przed sądem wojennym.

Wiedeń, 4. 2. PAT. Dzienniki donoszą z Madrytu, że oprócz gubernatora Walencji gen. Capanello aresztowanych zostało wielu oficerów oraz osobistości politycznych od konserwatyistów aż do lewicowych republikanów i syndykalistów.

Madryt, 4 2 PAT. Wydany w dniu wczorajszym półoficjalny komunikat o zajściach w

Walencji stwierdza, że według doniesień generala San Jurio większość garnizonów została rządowi wierna. Część garnizonów, które wyłamały się z pod dyscypliny została zmuszona do posłuszeństwa.

Madryt, 4 2 PAT. Primo de Rivera odbył wczoraj 2 i pół godzinną konferencję z królem. Po zakończeniu konferencji premier oświadczył dziennikarzom, między innymi, że podjęte zarządzenia powoli na usunięcie wszelkich trudności oraz na wyjaśnienie sytuacji. Premier stwierdza raz jeszcze, że w Walencji panuje całkowity spokój.

Obrady Związku Gmin żydowskich w Prusiech

Berlin, 4. 2. ŻAT. Wczoraj popołudniu odbyło się tu otwarcie piątej sesji związku gmin żydowskich w Prusiech. Na przewodniczącego został obrany Henryk Stern. Radca sądowy dr. Wolf zreferował kwestię projektu ustawy o związku gmin, który ma być przedłożony rządowi. Podczas debaty generalnej zabrał głos dr. Lilienthal, który zgłasza wniosek o skreślenie z budżetu związku subwencji na rzecz Hechalucu, celem uniknięcia rozbieżności w sprawach politycznych. Polemizuje z nim Kurt Blumenfeld, który podkreśla zasadę polityki tzw. Klal Israel i zgłasza wniosek o założeniu przy związku gmin instytucji na wzór Joint Foreign Committee w Anglii.

Na dzisiejszym posiedzeniu zebrani postanowili przedłużyć legislaturę obecnych ciał związku gmin żydowskich do końca 1930 roku. Przyjęto również rezolucję nieczekania na uznanie rządu, ponieważ rząd nieprawidłowo ingeruje w sprawy gmin żydowskich, domagając się, aby Żydzi cudzoziemcy mieszkający w Niemczech, nie mieli prawa głosu w zarządzie gmin. Wreszcie konferencja proklamuje związek gmin żydowskich w Prusiech jako ciało prawno-publiczne na podstawie konstytucji Rzeszy niemieckiej.

Katedra judaistyki na uniwersytecie w Monachjum

Monachjum, 4. 2. ŻAT. Uchwałą senatu uniwersytetu w Monachjum założona została katedra dla nauki judaistyki. Na docenta wyznaczono znanego uczonego żydowskiego dra Prysa.

Krwawe starcia w Austrii

Paryż, 4. 2. „Le Matin“ donosi z Wiednia, że w Glognitz przyszło do starć między Schutzbundem a Heimwehram, przyczem 18 osób odniosło rany.

Program stacji radjofonicznych

Wtorek, 5 lutego

Kraków (3141 m) 11:56 Sygnał czasu, hejnał, komunikat meteorologiczny. 12:10 Koncert płyt gramofonowych. 13—13:15 Komunikat rolniczy. 14:50—15:10 Komunikaty. 16:15—16:45 Program dla dzieci i młodzieży. 17 Odczyt pt.: „Pochodzenie psa domowego według badań współczesnych“, wygł. Dr T. Marchlewski, doc U J. 17:25 Odczyt z Katowic. 17:55 Koncert z Warszawy. 18:50 Rozmaitości. 19:10 Komunikaty. 22 Opera „Halka“ Mołuski z Katowic. 22—22:30 Komunikaty.

WESOŁY KACIK

KONCESJE HAKENKREUZLEROWCÓW NA RZECZ ŻYDÓW

„Simpuzissimus“ opowiada: Wiedeńscy hakenkreuzlerowcy chcieli urządzić zabawę karnawałową, ale nie mieli pieniędzy. Co zrobić: poszli do związku przemysłowców, który dla imprez antymarksowskich ma zawsze otwarte serca i kieszenie. I przemysłowcy rzeczywiście sypała trochę grosza. Ale, jako że są między nimi także i Żydzi, postawili hakenkreuzlerom jeden warunek, a mianowicie, że muszą zrezygnować ze zwyczajnej podczas swych imprez tabliczki: „Żydom i psom wstęp wzbroniony“. — Z kwaśną miną zgodzili się na to pp. hakenkreuzlerowcy. W dniu balu widniało na drzwiach następujące obwieszczenie: „Dzisiaj wyjątkowo tylko psom wstęp wzbroniony“.

Z SALI SĄDOWEJ

Epilog zabójstwa na ul. Józefa Skazanie I. Glasmana na 2 i pół roku więzienia.

W krakowskim sądzie okręgowym karnym odbyła się wczoraj ponowna rozprawa przeciw Ickowi Glassmannowi, fałsz Izraelowi Glaserowi, znanemu na Kazimierzu awanturnikowi i złodziejowi. Oskarżony, 20-letni młodzieniec, karany dotąd 16 razy za różne przestępstwa łącznie na kilkuletnie więzienie, odpowiadał tym razem za szereg śmiałych kradzieży, a nadto za zbrodnię zabójstwa, dokonanego dnia 22 maja ub. r. na osobie śp. Franciszka Wajdy, wśród niezwykłych okoliczności. Wedle aktu oskarżenia, Glasmann przystąpił na ulicy Józefa do niejakiej Piotrowiczówny, której nie znał, a która przechodziła w towarzystwie swego narzeczonego Wajdy. Glasmann zaproponował Piotrowiczównę, by się z nim gdzieś udała, a kiedy Piotrowiczówna stała mu opór, usiłował wciągnąć ją do pobliskiej bramy. Gdy Wajda ujął się za swą narzeczoną, Glasmann począł go okładać laską. Wajda ratował się ucieczką, lecz Glasmann biegł za nim, bijąc go laską. Napadnięty schronił się do bramy domu pod liczbą 21 przy ul. Józefa i tam padł martwy na progu mieszkania Kozaczka. Sekcja zwłok Wajdy wykazała, że śmierć nastąpiła nagle wskutek porażenia serca w następstwie wstrząsu, wywołanego urazem. Oskarżony bronił się stanem zupełnego pijactwa, jednak przestuchani świadkowie zaprzeczyli, by Glasmann podczas zajścia zdradzał objawy upicia.

Rozprawa przeciw Glasmannowi toczyła się przed kilku tygodniami i została wówczas odroczo na celom poddania Glasmana badaniu lekarzy psychiatrów. Z orzeczenia znawców prof. Olbrycha i Dra Jankowskiego wynika, że Glasmann cierpi na psychopatię konstytucjonalną i jest osobnikiem niepełnowartościowym umysłowo, ale za czynny swe odpowiedzialnym. Po przeprowadzeniu rozprawy trybunał przy uwzględnieniu okoliczności łagodzącej z § 46 a skazał Glasmana za zbrodnię zabójstwa i jeden fakt kradzieży na karę ciężkiego więzienia przez 2 i pół roku.

Rozprawie, której przysłuchiwało się tłumne audytorjum, przewodniczył sso Dr. Kaczmarek, wotowa li sso Buratowski i sso Wiśniewski, oskarżał prok. Kauzał, bronił adw. Dr. Kamplir.

— „BNEJ SJON“, (Zielona 17) Dziś we wtorek o godz. 7.45 wiecz. referat Dra Ch. Lōwa, n. t. „Grzechy żydowskie w „Klajnmenszle“ Mendelego“.

— „MERKAZ HACEIRIM“ (Krakowska 41) Dziś, we wtorek o godz. 8 wiecz. plenarne zebranie członków z referatem kpl. P. Nessla o A. D. Gordonie.

JASKINIE W KRZYWCU. Dowiadujemy się, że słynne, największe w Polsce jaskinie na Podolu w Krzywcu, zostały obecnie przez tarnopolskie Two Krajoznawcze udostępnione do zwiedzania. Jaskinie te, pozostałość z okresu przedhistorycznego, będą stanowić wielką atrakcję turystyczną.

33,000,000 DOLARÓW NA GODZINĘ zarabia ludność Stanów Zjednoczonych, gdyby zaś każdy obywatel Stanów zmarnował dziennie tylko jedną minutę, to strata z tego powodu wyniesie około 600,000 dolarów. Nic więc dziwnego, że Yankeeśi tak cenią każdą minutę i tak szalone tempo nadają swej pracy i swemu życiu.

1ym P. T. Freumeratorom z prowincji, którzy nie cdnowią bezwzględnie prenumeraty na luty br. wstrzymamy z dniem 12 bm. wysyłkę naszego pisma.

Z GIEŁDY

Giełda krakowska

Kraków, 4. 2. 1929. Akcje niejednolite. Dolar bez zmiany.

Akcje bankowe: Bank Małopolski 26.50—27. Akcje handlowe: Tohan 13—13.25, Pharma 6.25. Akcje przemysłowe: Zieleniewski 135.50, Elektrownia 61—62, Chybie 65.50, Piasecki 11.50. Papiery procentowe: 5-proc. Prem. Poż. Dolarowa 102.

Ruch na dzisiejszym zebraniu giełdowym panował nieco żywszy. Większa ilość papierów w transakcjach przy tendencji niejednolitej. Szczególną chęcią kupna cieszyła się Elektrownia przy stosunkowo małej ilości towaru po kursie zwykłym. Chybie, Tohan słabiej. Reszta papierów utrzymana na ostatnim poziomie. Obroty stosunkowo niewielkie. Papiery procentowe w małym zapotrzebowaniu utrzymane.

Na pogiełdzu robiono Cegielskim po kursie 42.50, 8-proc. listy zastawne Banku Krajowego 93 i Osrtowieckie Zakłady 95. Obroty małe.

Waluty i dewizy oficjalnie bez transakcyj.

Na rynku walut i dewiz sytuacja bez zmiany. Pokup stosunkowo niewielki przy utrzymującym się nastroju spokojnym. W Krakowie dolar gotówkowy 8.88—8.88 i pół, czeki bankowe 8.90 i jedna czwarta do 8.90 i trzy czwarte. Warszawa dol. 8.87 i trzy czwarte do 8.88 i jedna czwarta, czeki 8.89 i trzy czwarte do 8.90 i jedna czwarta. Lwów dol. 8.88—8.88 i pół, czeki 8.90—8.90 i pół. Katowice dol. 8.88—8.88 i trzy czwarte, czeki 8.90—8.91. Kurs płacenia Banku Polskiego niezmienny.

Giełda warszawska

Warszawa, 4. 2. PAT. Akcje: Bank Dyskontowy 138.50, Bank Polski 195.50, 193.50, Bank Spół. Zar. 85, Spiess 250, Elektrownia Dąbrowa 88, 89, Siła i Światło 134, Cukier 41, Firlej 54, Leszczyński 21.5, Lilpop 37 i jedna czwarta, 37.5, Ostrowiec 98, 102, Rudzki 44, Starachowice 37, 37 i trzy czwarte. Pożyczki: 4-proc. inwest. 109.5, 109 i jedna czwarta, 7-proc. stabil. 92, 5-proc. dolarowa 101.5, 103.5, 5-proc. konwers. 67, 5-proc. kolejowa 59, 6-proc. dolarowa 85, 10-proc. kolej. 102.5, 8-proc. Listy zast. Banku Gosp. Kraj. 94.

Waluty: Belgja 123.93, 124.24, 123.62, Holandia 357.22, 358.12, 356.32, Londyn 43.24 i jedna czwarta, 43.35, 43.13.5. Nowy Jork 8.90, 8.9, 8.88, Paryż 34.94,5, 34.92, 34.76, Praga 26.38,5, 26.45, 26.32, Szwajcaria 171.50, 171.93, Wiedeń 125.32, 125.63, 152.01, Włochy 46.68,5, 46.80, 46.57.

Giełda poznańska

Giełda poznańska zbożowa z dnia 4. 2.: Żyto 32.35—32.50, pszenica 40 i pół do 41 i pół, jęczmień przemysłowy 32 i pół do 33 i pół, browarowy 34—36, owies 30 i pół do 31 i pół, mąka żytnia 70-proc. 45 i trzy czwarte, mąka pszenna 65-proc. 54 i trzy czwarte do 61 i trzy czwarte, ospa żytnia 25—26, ospa pszenna 25 i jedna czwarta do 26 i jedna czwarta, wyka 39—41, groch polny 44—47, groch Wiktorja 62—67, groch Folgera 53—58. Tendencja spokojna.

Giełda wiedeńska

Wiedeń, 4. 2. PAT. Waluty i dewizy: Berlin 168.58—169.08, Budapeszt 123.89—124.19, Bukareszt 4.26 i siedem ósmych do 4.28 i siedem ósmych, Londyn 34.45 i siedem ósmych do 34.55 i siedem ósmych, Nowy Jork 710.35—712.85, Paryż 27.75—27.85, Praga 21.01 i trzy ósme do 21.09 i trzy ósme, Warszawa 79.62 i pół do 79.90 i pół, Zurych 136.58—137.08, Amerykańskie 708—712, Niemieckie 168.33—168.93, Jugosłowiańskie 12.42—12.48 i pół, Czeskie 20.98—21.10.

Papiery wartościowe: Renta majowa 0.91, Renta lutowa 0.915, Tureckie 30.6, Kompas 15.90, Czernowiecka 61, Południowa 11.35, Cement 126 i pół, Rima 118.20, Siersza 10 i pół, Zieleniewski 110, Karpaty 12.11, Galicja 60.

Giełda zurychska

Zurych, 4. 2. PAT. Paryż 20.31.5, Londyn 25.21, Nowy Jork 5.19.99, Belgja 72.25, Włochy 27.21.5, Hiszpanja 81.30, Holandia 208 i jedna czwarta, Berlin 123.37.5, Wiedeń 73.07, Sztokholm 138.97.5, Oslo 138.55, Kopenhaga 138.65, Sofja 3.75, Praga 15.38.5, Warszawa 58.30, Budapeszt 90.66.5, Białogórd 9.12.5, Ateny 6.72, Konstantynopol 2.55, Bukareszt 3.12.5, Helsingfors 13.10, Buenos Aires 2.19 i jedna czwarta.

ZMARLI:

Leib Wolf Rothenberg l. 51, Henoch Wauk z Czestochowy l. 51, Izak Besenstock l. 61.

Wolne posady

ZDOLNA urzędniczka, z praktyką biura spedycyjnego, poszukiwana. Zgłoszenia pod „Spedycja“ do Adm. „N. Dziennika“.
231g

INTRATNA posadę otrzy- mać może komercjalnie wykształcony pan, kawa- ler do lat 38, o sympaty- cznych walorach ducha. Zgłoszenia do Adm. „N. Dziennika“ pod „W za- mian za siebie“.
249x

POSZUKUJE SIE samo- dzielnej pani do ha- tu maszynowego, oraz wykończarki. Zgłoszenia pod „Hafciarka“ do Ad- min. „N. Dziennika“.
232g

POTRZEBNA zdolna, in- teligentna ekspedjentka: Józef Nacht, Kraków, ul. Stradomska 5, tele- fon 2194.
245er

EKSPEDJENTKI rutyno- wanej do konfekcji dam- skiej, z odpowiednią fi- gura, poszukuje się. Zgło- szenia: Grodzka 12.
214g

Posad poszukują

KONCYPJENT adwoka- cki (Zyd), z kilkuletnią praktyką, poszukuje po- sady od 1 marca, ewen- tualnie wcześniej. Zgło- szenia pod „Kandydat a- dwokacki“ do Adm. „N. Dziennika“.
162x

BUCHALTER handlo- wiec, z ładnym piśmem, zdolny i uczelwy, od kil- ku lat na kierownictwie satnowisku na prowincji, szuka posady. Zgłosze- nia pod „Sumieny“ do Adm. „N. Dziennika“.
219g

RUTYNOWANA steno- ypiśka, ze znajomością polsko-niemieckiej steno- grafii, poszukuje posady. Zgłoszenia pod „5079“ do Adm. „N. Dziennika“.
211g

MAGISTER praw poszu- kuje jakiegokolwiek posa- dy na godziny popołud- niowe. Zgłoszenia pod „Przystępne warunki“ do Adm. „N. Dziennika“.
bp.

Reklama
dźwignią handlu

Lokale

POSZUKUJE jednej ubi- kacji na parterze lub pie- trze w dzielnicy żydów- skiej na interes. Zgłosze- nia do Adm. „N. Dzien- nika“ pod „Zastępstwo“

Różne

ZAKŁAD perukarski Sa- lomei Goldberg, Kraków Dietla 44, zawiadamia swoich Klientów, że wy- rabia najmłodniejsze pe- rurki od zł. 50.
230g

BUCHALTERA

komercjalistę obeznanego z korespondencją polsko-niemiecką dobrze się prezentującego przyjmie poważne przedsiębiorstwo handlo- we. Zgłoszenia pod „Biuro“ do Biura ogłoszeń Statlera, Rynek 8.
253er

STENOTYPISTKA

polsko-niem. pisząca biegle i poprawnie na maszynie
potrzebna zaraz

na 1 lub 2 godziny dziennie popołudniu Zgłoszenia pod „Ortografia“ do Adm. N. Dziennika.
251x

POSZUKIWANE

dla wszystkich miejscowości osoby w chara- kterze kierowników filji. Specjalne kwalifi- kacje, kapitały obrotowe lub składy nie są wymagane. Dochód 150-200 dolarów mie- sięcznie. Zgłoszenia:

„THE NOVELTY“

240a Valkenburg, Limburg, Holland.

Obwieszczenie.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927, Nr. 91 Dz. U. R. P. o uporządkowaniu stanu praw- nego w organizacji Gmin wyznaniowych żyd- wskich, oraz rozporz. Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 23 grudnia 1927, Nr. 6 Dz. U. R. P., podaje się do wiadomości, że lista wyborców dla wyboru i rady i zarządu Gminy wyznani- owej żydowskiej w Krakowie, wyłożona będzie do wglądu w biurach zarządu tej Gminy w Kra- kowie (ul. Skawińska 2) przez przeciąg dni ośmiu, t. j. od dnia 5 lutego 1929 r. do dnia 13 lutego 1929 włącznie, od godz. 10 rano do 8 wie- czorem, z wyjątkiem soboty dnia 9 lutego 1929 roku.

W ciągu tego terminu mogą członkowie Gmi- ny wnieść reklamacje do miejscowej Władzy nadzorczej, za pośrednictwem Komisji wybor- czej dla wyboru rady i zarządu Gminy (ul. Ska- wińska 2), dotyczące zarówno osób wpisanych na listę wyborców, jak i opuszczonych.

Tylko osoby, wciągnięte na listę wyborczą, mogą brać udział w wyborach, a reklamacje, wniesione po upływie wyz. oznaczonego termi- nu, jako spóźnione, nie będą uwzględnione (§ 23 rozp. Min. R. i O. P. z dnia 23 grudnia 1927 r. Nr. 6. Dz. U.).

Dr. Landau
przewodniczący Komisji wyborczej dla wyboru rady i zarządu Gminy wyzna- niowej żydowskiej w Krakowie.

W Krakowie, 3 lutego 1929 r. 228gch

RUCHLIWA I DOBRZE prosperująca kancelarja ze substytucją ładnym mieszkaniem — natych- miast do odpisania w powiatowym mieście Za- chodniej Małopolski. Wła- domość u adwokata Dra Salpetra w Mielcu. 235a

DAM 1.000 dolarów na I. hipotekę.— Zgłoszenia do Adm. „N. Dziennika“ pod „Kapitał“.
234g

W KRYNICY

do wydzierżawienia pensjonat pierwszorzę- dny z własnym światłem elektrycznym i wodo- ciągiem, w każdym pokoju ciepła i zimna woda, łazienka na każ- dym piętrze o 43 poko- ach gościnnych pięknie położona, niedaleko no- wych łazienek. Zgło- szenia pod „Krynica“ do Biura ogłoszeń F. Statlera Kraków hynek

NAPRAWA DYWA- NÓW. Dywany perskie kilimy do naprawy przy- muje „Dywan“ Tkaldia dywanów. kilimów: Kra- ków—Podgórze, Kingi 9 tramwaj 3. Poleca dy- wany, kilimy. Ceny bez konkurencyjne. Telef. Nr. 1609. 2051sse

BEZINTERESOWNIE! Napisz imię, nazwisko, miesiąc urodzenia, trzy- masz darmo broszurę, określenie charakteru, zdolności, przeznaczenia. Poznasz, kim jesteś, kim być możesz. Adresuj: Warszawa, — Redakcja „Wiedza Tajemna“ skrzynka pocztowa 571. Załączyć znaczek pocztowy na przesyłkę. 43x

Nauka i wychowanie

CHCESZ OTRZYMAĆ POSADĘ? Musisz ukoń- czyć kursy fachowe, ko- rrespondencyjne, profeso- ra Sekulowicza, Warsza- wa, Żółwia 42. Kursy wyuczają ustawnie: bu- chalterji, rachunkowości kupieckiej, koresponden- cji handlowej, stenogra- fji, nauki handlu, prawa, kaligrafji, pisania na ma- szynach, towaroznaw- stwa, angielskiego, fran- cuskiego, niemieckiego, pisowni oraz gramatyki polskiej. Ważne dla Rol- ników: buchalterja rolni- cza, oraz nauka o wy- dałości gleby. Po ukoń- czeniu świadectwo. — Żądajcie prospektów. 237e

Przetargi publiczne

Przetarg na sprzedaż 2.040.23 m. sześć. drewna u- żytkowego sosnowego z Nadleśnictwa Radoszyce, odbędzie się dnia 14 lutego 1929 r., o godzinie 11-tej w lokalu Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu, przy ul. Lubelskiej 53.

Drewno znajduje się na zrebach, odległych od sta- cji kolej. Kofiskie od 14 do 19 km. szosą.

Informacyj udziela Dyrekcja Lasów Państwowych w Radomiu, oraz Nadleśnictwo Radoszyce.

Przetarg na sprzedaż drewna użytkowego 396.44 m. sześć. sosn., 354.24 m. sześć. jodl. i 72.42 m. sześć. świerk., z ceną wywoławczą 26.520 zł., z Nadleś- nictwa Łagów, odbędzie się dnia 14 lutego 1929 r., o godz. 13-tej, w lokalu Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu, przy ul. Lubelskiej 53.

Informacyj udziela Dyrekcja Lasów Państwowych w Radomiu, oraz Nadleśnictwo Łagów, poczta Ła- gów Opat.

Przetarg na sprzedaż 2571.55 m. sześć. drewna u- żytkowego sosnowego, 233.38 m. sześć. drewna uży- tkowego jodłowego i świerkowego, 174.23 m. sześć. drewna użytkowego olszowego i 69.38 m. sześć. dre- wna użytkowego dębowego i jasionowego z Nadle- śnictwa Przedbórz, odbędzie się dnia 13 lutego 1929 roku, o godz. 12, w lokalu Dyrekcji Lasów Państwo- wych w Radomiu, przy ul. Lubelskiej 53.

Informacyj udziela Dyrekcja Lasów Państwowych w Radomiu, oraz Nadleśnictwo Przedbórz.

Poważne Towarzystwo Ubezpieczeń poszukuje**rutynowanego fachowca**

jako kierownika z działu elementarnego. Oferty z podaniem dotychczasowych czynności i wymagań pod „Szybko“ do Admin. „Nowego Dziennika“

Wyjazd do Warszawy zbyteczny!

Załatwiamy wszelkie zlecenia w sądach urzędach państwowych i komunalnych, instytucjach finanso- wych i wszystkich innych w Warszawie. całe! Pol- sce i zagranicą.

Legalizacje dokumentów, sprawy konsularne, spad- kowe poszukiwanie rodzin, etc.

Intervencje, zastępstwa, porady, informacje, po- średnictwo we wszelkich sprawach. Windykac- je weksli. Egzekwowanie należności. Wywiady.

BIURO „POMOC PRAWNO-HANDLOWA“ Warszawa. Nowy Świat 28. korespondenci w każdej miejscowości potrzebni! Znaczek pocztowy na odpowiedź pożądan.

Blednice

Niadokrwistość usuwa, działa wzmacniająco, odżywczo pod- nieca apetyt, nieoceniony śro- dek dla rekonwalescentów

Mra Krzysztoforskiego wina chinowo-żelaziste na maładze hiszpańskiej. — Do nabycia we wszystkich aptekach i droguerjach. Cena za fl. 4.25 zł., pół 2.40. We własnym interesie żądać wyraźnie Mra Krzys- toforskiego wina chinowo-żelaziste. — Laboratorium chem. farm. Mr. M. Krzysztoforski, Tarnów. 3035x

KRYNICA-ZDROJ

Hotel i Pensjonat „Trzy Róże“, oraz Pensjo- nat „Vogel“ polecają pokoje z całodziennem utrzymaniem lub też bez. Tel. 17 i 19. 165x

Dr. praw z kilkuletnią praktyką i ukończoną praktyką sądową POSZUKUJE POSADY

od 15 lutego br. Zgłoszenia pod „Z“ do Administracji „Nowego Dziennika“

DER MORGEN

(דער מארגען)

Najstarszy jedyny dziennik w języku żydowskim w Małopolsce i na Wołyniu

Wydodzi codziennie we Lwowie.

Podaje najświeższe informacje o wszystkim dla wszystkich.

Pierwszorządny organ insercyjny dzięki swej poczytności w kołach kupiectwa żydowskiego.

Najskuteczniejsza reklama dla wszelkich gałęzi przemysłu.

Numera sobotnie i świąteczne ilustrowane. o potrójnej objętości i podwójnym nakładzie. Prenumerata miesięczna wynosi: 5 zł. —

Razem z tygodnikiem humorystycznym „Der lec“ — 5 zł. 60 gr.

Adres Wydawnictwa: „Der Morgen“, Lwów, Lindego 7. Tel. 4-68.

Konto czekowe w Krakowie 406-420.